

บทที่ 5

แนวทางการพัฒนาและบทบาทของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ มีส่วนช่วยให้ผู้มีรายได้น้อยได้มีโอกาซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีเงินเพียงพอที่จะชำระเป็นเงินสดทั้งจำนวน และต้องการแหล่งกู้ยืมเงินระยะยาวเพื่อผ่อนชำระเป็นรายเดือน อีกทั้งไม่สามารถแสดงเอกสารทางการเงินเพื่อตรวจสอบฐานะของตนเอง หรือมีอาชีพที่มีความมั่นคงน้อย ที่ไม่ผ่านการตรวจสอบฐานะการเงิน หรือเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้จากธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุน แต่มีความปรารถนาอันสูงสุด ที่ต้องการมีที่อยู่อาศัยอันเป็นปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิตเป็นของตนเอง และมีความตั้งใจจริงในการผ่อนชำระเงินกู้ตามเงื่อนไขการกู้ยืม เพื่อที่จะได้ครอบครองกรรมสิทธิ์อย่างภาคภูมิใจ แต่ต้องมีค่าใช้จ่ายในเรื่องของดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงกว่าการกู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่น เนื่องจากสถานภาพการดำรงชีวิตของตนเอง แม้ในบางครั้งระยะเวลาในการผ่อนชำระยาวนาน 5-20 ปี อาจมีปัญหาและอุปสรรคที่ต้องประสบอย่างไม่คาดคิด ในการประกอบอาชีพ ที่ต้องผัดผ่อนไขการกู้ยืมเงินบางประการทำให้ต้องถูกบังคับชำระตามกฎหมายของสัญญาบ้างก็ตาม การพัฒนาธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ เพื่อให้สามารถแข่งขันในระบบการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จะมีส่วนช่วยเหลือสังคมในเรื่องของที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและรายได้น้อย ซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของประเทศใหญ่ของประเทศ แต่มีความสามารถจำกัดในการซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และการใช้บริการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย

5.1 แนวทางการพัฒนาธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 ให้ความสำคัญของการเงินเพื่อการเคหะ(Housing Finance) ได้กำหนดนโยบายและกลยุทธ์การพัฒนา และมาตรการต่างๆ ตามรายละเอียดดังนี้

นโยบายและกลยุทธ์การพัฒนา

ธุรกิจที่อยู่อาศัยเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีผลกระทบเชื่อมโยงต่อภาคเศรษฐกิจอื่นสูงในขณะเดียวกับการเอื้ออำนวยให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยจะเป็นการกระตุ้นการออมของครัวเรือนที่ต้องการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และของนักลงทุนที่ต้องการถือตราสารระยะยาวที่มีความเสี่ยงต่ำ การพัฒนาการเงินเพื่อการเคหะจึงควรมุ่งขจัดปัญหาทางกฎหมายและลดความไม่แน่นอนต่างๆที่จะเพิ่มต้นทุนของที่อยู่อาศัย ทั้งต้นทุนการก่อสร้างและต้นทุนการกู้ยืมเพื่อการเคหะ ให้มีมาตรการทางภาษีที่จูงใจการออมเพื่อเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย เพื่อช่วยลดต้นทุนการจัดหาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยที่ต้องการที่อยู่อาศัยอย่างแท้จริง

มาตรการ

1. จัดตั้งองค์การที่มีหน้าที่ศึกษาและดูแลระบบการเงินเพื่อการเคหะ (Housing Finance Overview Agency) ซึ่งคณะกรรมการอาจมาจากทั้งภาครัฐบาล สถาบันการเงินและธุรกิจก่อสร้างที่อยู่อาศัยในภาคเอกชน องค์การนี้มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดทิศทางและชี้้นำการพัฒนากระบวนการเงินและสินเชื่อเพื่อการเคหะและตลาดรองของตราสารที่เกี่ยวข้อง โดยระดมความคิดจากฝ่ายต่างๆ จัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลในการแก้ไขกฎหมายอันเป็นอุปสรรคที่เพิ่มต้นทุนการกู้ยืมแก่ประชาชนทั่วไป ศึกษาและวิจัยในด้านการเงินเพื่อการเคหะ รวมทั้งจัดอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับธุรกิจการเงินและสินเชื่อเพื่อการเคหะ

2. ส่งเสริมการออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยของประชาชนโดยให้สิ่งจูงใจในด้านภาษี เช่น ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเงินได้ที่เป็นดอกเบี้ย ซึ่งได้รับจากเงินฝากประจำที่มีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย หรือแม้กระทั่งให้สามารถนำเงินออมเพื่อการนี้ไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นต้น

3. พัฒนาตลาดรองตราสารที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อเพื่อการเคหะ (Mortgage Instruments ต่างๆ) ซึ่งอาจเริ่มด้วยการกำหนดแบบมาตรฐานของเอกสารสัญญา (Standardized Mortgage Documents) การจัดทำมีระบบการประกันสินเชื่อเพื่อการเคหะ (Mortgage Insurance) การออกตราสารแสดงสิทธิในกลุ่มสัญญาสินเชื่อเพื่อการเคหะ (Collateralized Mortgage Obligation Mortgage Pool) และการจัดให้มีการซื้อขายตราสารดังกล่าว เพื่อให้สถาบันสินเชื่อเพื่อการเคหะมีแหล่งเงินทุนระยะยาวที่มั่นคง

4. ส่งเสริมสถาบันการเงินภาคเอกชนในการให้สินเชื่อเพื่อการเคหะ โดยการทบทวนสิ่งจูงใจต่างๆ เช่น สัดส่วนเงินกองทุนที่รองรับสินเชื่อประเภทนี้ ภาษีและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. สนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งสถาบันการเงินสินเชื่อเพื่อการเคหะ (Housing Finance Corporation) เพื่อทำหน้าที่รับซื้อลดสัญญากู้ยืมเงิน โดยมีสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน จากสถาบันการเงินต่างๆ แล้วนำมาเป็นหลักประกันในการออกตราสารการเงินระยะยาวเพื่อระดมทุนจากประชาชน สถาบันนี้อาจทำหน้าที่รับประกันสินเชื่อ ตลอดจนการพัฒนาตลาดรองตราสารด้านสินเชื่อเคหะ

6. ทบทวนบทบาทขององค์กรของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเคหะโดยจัดระบบให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้อาจจัดตั้งองค์กรใหม่เพื่อรองรับงานที่ยังขาดผู้ดำเนินการอยู่ เช่น บรรษัทพัฒนาเมืองที่มีหน้าที่จัดรูปของเมืองตามผังเมืองที่กำหนดและประกาศใช้ โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นของทั้งรัฐและเอกชนดำเนินงานในส่วนต่างๆ เสริมกันไป เช่น การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม การสร้างเขตที่อยู่อาศัย เขตพาณิชย์กรรม ฯลฯ

5.1.1. การพัฒนาธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ตามแผนพัฒนาระบบการเงินของกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

ตามแผนพัฒนาระบบการเงินระยะเวลา 5 ปี (1 มีนาคม 2538 - 29 กุมภาพันธ์ 2543) ทางรัฐบาลได้ขยายขอบเขตการดำเนินธุรกิจ และผ่อนคลายข้อจำกัดในการประกอบธุรกิจ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และเสริมรายได้ ของบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ อย่างไรก็ตามรัฐบาลยังคงจำกัดบทบาทให้เป็นเฉพาะการให้บริการทางการเงินเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยเท่านั้น การขยายขอบเขตการดำเนินงาน แบ่งเป็นแผนพัฒนาระยะสั้นและระยะยาว ดังนี้

แผนพัฒนาระยะสั้น

1. สนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการระหว่างกัน หรือรวมกิจการกับบริษัทเงินทุน
2. ขยายขอบเขตธุรกิจให้สามารถดำเนินธุรกิจดังต่อไปนี้
 - 2.1 ให้รับซื้อลูกหนี้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และให้บริการที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2 ให้ซื้อ-ขายตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่อง
 - 2.3 ให้บริการข่าวสารข้อมูลทางการเงิน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
 - 2.4 ให้บริการวิเคราะห์โครงการเพื่อการลงทุน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
3. ให้ระดมเงินด้วยการออกตั๋วแลกเงิน

แผนพัฒนาระยะยาว

1. ให้บริการ CUSTODIAN SERVICE สำหรับตราสารหนี้ และตราสารทุน
2. ให้บริการสำหรับธุรกรรมแปลงสภาพสินทรัพย์เป็นตราสาร (SECURITIZATION)
3. ให้บริษัทเครดิตฟองซิเออร์ที่มีความพร้อม เปิดสาขาภายในประเทศ
4. ให้บริการบริหารอสังหาริมทรัพย์

5.1.1.1 การพัฒนาธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ตามแนวทางของแผนระยะสั้นและระยะยาวมีรายละเอียดดังนี้

1.การดำเนินการแผนพัฒนาระยะสั้น การดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาระบบการเงิน 5 ปี จะเริ่มพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน โดยแผนพัฒนาระยะสั้นจะเริ่มดำเนินการภายใน 2-3 ปี และระยะยาวภายใน 3-5 ปี ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับศักยภาพและความสามารถของแต่ละบริษัทที่จะพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากร หรือผู้เชี่ยวชาญให้เพียงพอที่จะทำธุรกิจได้กว้างขวางมากขึ้น และสามารถแข่งขันกับสถาบันการเงินอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. สนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการ ระหว่างกัน หรือรวมกิจการกับบริษัทเงินทุน
การควบกิจการ คือ การที่โอนทรัพย์สิน หนี้สิน ของทั้งสองบริษัทมารวมกันเป็นบริษัทใหม่ การควบกิจการเป็นการนำสองบริษัทบวกกันเหลือบริษัทเดียว และเป็นการเทคโอเวอร์แบบหนึ่ง การควบกิจการต้องรวมเป็นองค์กรเดียวกัน จดทะเบียนเป็นบริษัทเดียวกัน มีเงินกองทุนและผู้บริหารเดียวกัน

การควบกิจการจะต้องกระทำโดยมติพิเศษของผู้ถือหุ้นของทั้งสองบริษัทที่จะควบกัน โดยแต่ละบริษัทต้องเรียกประชุมผู้ถือหุ้น 2 ครั้ง และผู้ถือหุ้นมีมติในการประชุมครั้งแรกไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของคะแนนเสียงทั้งหมด และ 2 ใน 3 ของคะแนนเสียงทั้งหมดในการประชุมครั้งที่สอง ให้ทำการเลิกชำระบัญชีบริษัทและควบกิจการ และจดทะเบียนต่อเจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ภายใน 14 วัน นับแต่วันประชุมครั้งหลัง และทำการประกาศในหนังสือพิมพ์ตลอดจนส่งหนังสือบอกกล่าวถึงบรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลายให้ทราบ หลังจากนั้นทำการชำระบัญชีและเลิกบริษัท โอนทรัพย์สินทั้งหลายไปยังบริษัทใหม่ ซึ่งจะจัดตั้งขึ้นด้วยทุนจดทะเบียนเท่ากับยอดรวมจำนวนทุนของบริษัทเดิมทั้งสอง

การควบและรวมกิจการมีข้อดีและข้อเสียดังนี้

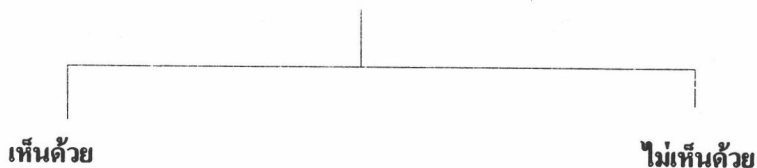
ข้อดี

1. เงินกองทุนมีขนาดใหญ่ขึ้น ส่งผลให้สามารถอนุมัติเงินให้กู้ยืมต่อรายมีจำนวนมากขึ้น ทำให้เกิดการทำงานที่มีการประหยัดจากขนาด (ECONOMY OF SCALE) มีเครือข่ายการทำธุรกิจที่กว้างขวางขึ้น
2. ทำให้ลดการแข่งขันกันเอง และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับสถาบันการเงินอื่น

ข้อเสีย

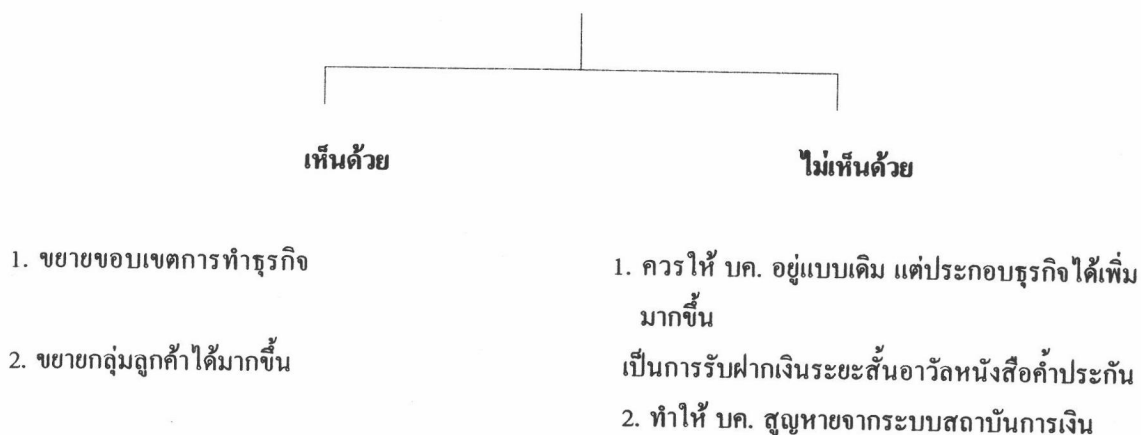
1. ใบอนุญาตประกอบธุรกิจที่มี 2 ใบที่มีปริมาตรเมื่อควบหรือรวมกิจการแล้วเหลือใบเดียว ทำให้ผู้ถือหุ้นไม่ต้องการควบกิจการ
2. ภาวะภาษี เนื่องจากข้อกำหนดในประมวลรัษฎากร ไม่ได้มีการระบุที่ชัดเจนในบางประเด็น เพราะการควบกิจการมีลักษณะใกล้เคียงการขายกิจการ การขายทรัพย์สิน ทำให้เกิดภาระขึ้นมาทั้งที่ไม่ได้มีการขายจริง เป็นการเอาทรัพย์สินของสองบริษัทมารวมกันไม่ได้ขายให้กัน แต่เหมือนกับขายทรัพย์สินให้กับบุคคลภายนอก ทั้งที่ไม่ได้รับเงิน
3. อาจทำให้เกิดความระส่ำระสายในหมู่พนักงาน เนื่องจากความไม่มั่นใจในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานในที่สุด

1.1 แนวความคิดการสนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการ ระหว่างบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ด้วยกัน

1. สินทรัพย์และเงินกองทุนเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความมั่นคง 2. สามารถแข่งขันกับสถาบันการเงินขึ้นได้ในระดับหนึ่ง	1. ขอบเขตการประกอบธุรกิจยังเหมือนเดิม 2. การบริหารงานหลังควบกิจการ อาจมีปัญหาเกิดขึ้น 3. ทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ลดจำนวนลงอำนาจต่อรองลดน้อยลง 4. บค.มีความสามารถในการดำเนินธุรกิจได้อยู่แล้ว
- จากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้
- เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ 58.0 ไม่เห็นด้วย 24.6 และไม่ออกความเห็นร้อยละ 17.4
- นักวิชาการและผู้บริหารของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 23.1 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 76.9

1.2 แนวความคิดของการสนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการกับบริษัทเงินทุน เพื่อให้บริษัทเงินทุนสามารถเปิดสำนักงานสาขาเต็มรูปแบบได้

จากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้
เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ 75.4 ไม่เห็นด้วย 10.1 และไม่
ออกความเห็นร้อยละ 14.5

นักวิชาการและผู้บริหารของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 69.2 และไม่เห็นด้วย
ร้อยละ 30.8

2. ขยายขอบเขตธุรกิจให้สามารถดำเนินธุรกิจดังต่อไปนี้
 - 2.1 ให้รับซื้อลูกหนี้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และให้บริการที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2 ให้ซื้อ-ขายตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่อง
 - 2.3 ให้บริการข่าวสารข้อมูลทางการเงิน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
 - 2.4 ให้บริการวิเคราะห์โครงการเพื่อการลงทุน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

การเติบโตอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจไทย ที่ผ่านมา ทำให้ระบบการเงินไทยพัฒนาเข้าสู่ระบบสากล
โดยการจัดตั้งตลาดทุนขึ้น (CAPITAL MARKET) เพื่อส่งเสริมการระดมเงินของภาคธุรกิจเอกชนให้สอดคล้อง
กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยตลาดการเงิน (FINANCIAL MARKET) ของไทยส่วนใหญ่อยู่ที่ตลาดตราสาร
ทุน (EQUITY MARKET) ในขณะที่ตลาดตราสารหนี้ยังไม่ได้รับการพัฒนาทั้งในตลาดตราสารหนี้ระยะสั้น
(MONEY MARKET) และตลาดตราสารระยะยาว (CAPITAL MARKET) ในอดีตผู้ออกตราสารส่วนใหญ่ คือ
ภาครัฐบาล แต่ปัจจุบันรัฐบาลมีงบประมาณเกินดุล จึงออกตราสารหนี้ของภาครัฐบาลน้อยลง

ในทางกลับกันภาคเอกชน ซึ่งมีความต้องการแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาขยายงานจึงให้ความสนใจกับการ
ออกตราสารหนี้มากขึ้น โดยเฉพาะภาคธุรกิจการก่อสร้างที่อยู่อาศัยซึ่งต้องการแหล่งเงินทุนระยะยาวที่มีต้นทุนต่ำ
มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ

ตราสารหนี้ หมายถึง เอกสารสิทธิทางการเงินที่แสดงว่าผู้ออม ผู้ลงทุนหรือผู้ถือเอกสารสิทธิ ยินยอมโอนอำนาจซื้อปัจจุบันให้แก่ผู้กู้ หรือผู้ต้องการใช้เงิน โดยผู้ออมหรือผู้มีสิทธิตามเอกสารทางการเงินนั้นจะได้รับชำระคืนในอนาคต พร้อมผลตอบแทนที่ตกลงกันหรือกำหนดไว้ในเอกสาร

ตราสารหนี้มีชื่อเรียกต่างๆ กันไป แล้วแต่การแบ่งประเภท เช่น แบ่งตามประเภทผู้ออกตราสาร ก็เป็นตราสารของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และของเอกชน ถ้าแบ่งตามความมั่นคงของตราสารเป็นตราสารหนี้ที่มีหลักประกัน (SECURED BOND) หรือตราสารหนี้ที่ไม่มีหลักประกัน (UNSECURED BOND) แต่ถ้าแบ่งตามระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาวแล้ว ตราสารระยะสั้นอายุต่ำกว่า 1 ปี จะเรียกว่า ตราสารในตลาดทุน (CAPITAL MARKET)

ตราสาร และหลักทรัพย์ในประเทศไทย ทั้งระยะสั้น และระยะยาว แบ่งได้ดังนี้

<u>ตลาดเงิน</u>	<u>ประเภทของตราสาร/หลักทรัพย์</u>
ตราสารทางพาณิชย์	ตราสารหนี้
ตั๋วแลกเงิน	ตราสารหนี้
ใบรับฝากเงินที่เปลี่ยนมือได้ตราสารหนี้	ตราสารหนี้
ตั๋วเงินคลัง	ตราสารหนี้

<u>ตลาดทุน</u>	<u>ประเภทตราสาร/หลักทรัพย์</u>
พันธบัตรรัฐบาล-รัฐวิสาหกิจ-ธนาคารแห่งประเทศไทย	ตราสารหนี้
หุ้นกู้	ตราสารหนี้
หุ้นกู้แปลงสภาพ	ตราสารหนี้
ตราสารหนี้อัตราลอยตัว	ตราสารหนี้
หุ้นบุริมสิทธิ	ตราสารหนี้
หน่วยลงทุน	ตราสารหนี้
ใบสำคัญแสดงสิทธิการจองซื้อหุ้นสามัญ	ตราสารทุน
หุ้นสามัญ	ตราสารทุน

ภาคธุรกิจเอกชนสามารถใช้ตราสารต่างๆ ข้างต้นเป็นเครื่องมือในการระดมทุนในแต่ละช่วงเวลาที่ต้องการโดยเครื่องมือดังกล่าว เป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญของการลงทุนธุรกิจที่อยู่อาศัย ตราสารที่มีบทบาทในปัจจุบัน คือ หุ้นสามัญ หุ้นกู้แปลงสภาพ และตั๋วแลกเงิน ส่วนการกู้เงินจากตลาดเงิน แหล่งเงินกู้จากต่างประเทศ และบริหารธุรกิจ BIBF จะเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่งต่อการลงทุนธุรกิจที่อยู่อาศัย

¹ ชัยยุทธ ปิณฑน์โอวาท, "แนวโน้มการพัฒนาตราสารหนี้ในประเทศไทย," เอกสารในการสัมมนาเรื่อง ตราสารแห่งหนี้ บรรยายที่โรงแรมอิมพีเรียล 19 พฤศจิกายน 2535.(อัคราเนนา).

การให้นโยบายการเพิ่มขอบข่ายการดำเนินธุรกิจของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ดังกล่าว ปัจจุบันกระทรวงการคลังได้อนุญาตให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ประกอบกิจการตัวแทนเรียกเก็บหนี้เงินกู้ เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2532 และธนาคารแห่งประเทศไทยให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ยื่นขอคำอนุญาตในการประกอบกิจการได้ตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม 2538 เป็นต้นมา

คุณสมบัติของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ที่จะได้รับอนุญาตประกอบกิจการตัวแทนเรียกเก็บหนี้เงินกู้จะต้องมี คุณสมบัติ ดังนี้

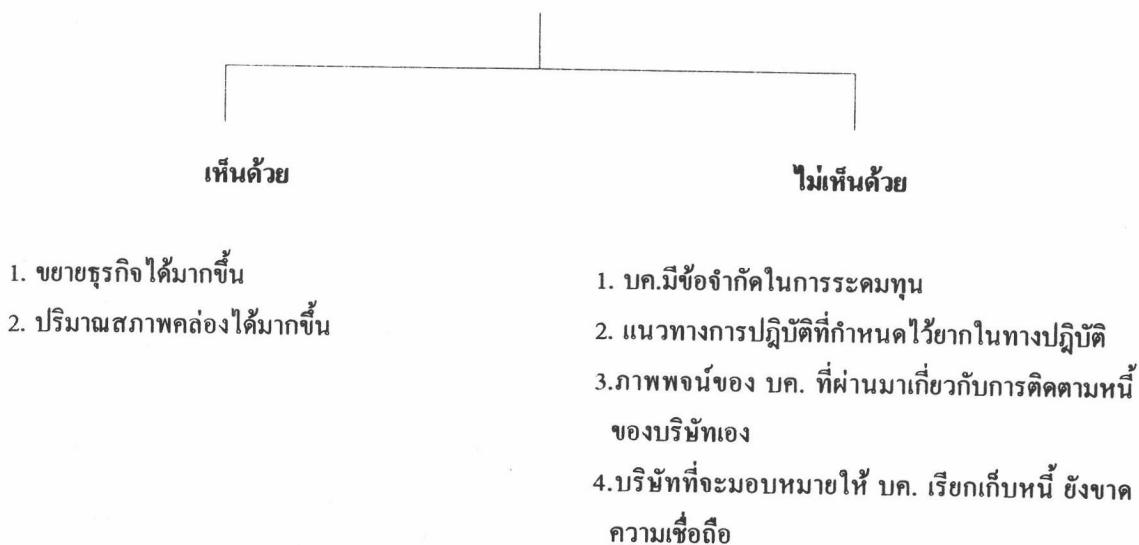
1. เงินกองทุนสุทธิไม่ต่ำกว่า 100.0 ล้านบาท
2. สินทรัพย์รวมไม่ต่ำกว่า 500.0 ล้านบาท
3. มีผลการดำเนินงานที่ดีอย่างต่อเนื่อง
4. มีการจัดการที่รอบคอบและเชื่อถือได้
5. มีระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายในที่ดี
6. มีการติดตามหนี้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินธุรกิจตัวแทนเรียกเก็บหนี้เงินกู้ เป็นนโยบายของกระทรวงการคลังที่ต้องการให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์สามารถทำธุรกิจได้เพิ่มเติมและมีรายได้จากค่าธรรมเนียมและบริการ โดยให้เป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้เงินกู้ที่มี อสังหาริมทรัพย์จํานองเป็นประกัน รวมไปถึงการจัดทำบัญชีเก็บรักษาเอกสารชำระภาษีหรือเบี้ยประกันภัย

กลุ่มลูกค้าเป้าหมายของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ในการทำธุรกิจเรียกเก็บหนี้ ได้แก่ บริษัทประกันที่มี การปล่อยกู้ระยะยาว หรือจะเข้าไปเป็นตัวกลางระหว่างบริษัทประกันภัยและลูกค้า ด้วยการทำหน้าที่เป็นผู้เก็บหนี้ เนื่องจากบริษัทประกันภัยส่วนใหญ่มักขาดความชำนาญเกี่ยวกับการเรียกเก็บหนี้ เป็นการทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์มีรายได้เพิ่มขึ้น สำหรับในด้านความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจะไม่ตกอยู่กับบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เพราะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ติดตามหรือรับชำระหนี้เท่านั้น

หากพิจารณาถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2537 (ตารางที่ 3.13) บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่มีเงินกองทุนไม่ต่ำกว่า 100.0 ล้านบาทมีเพียง 4 บริษัทได้แก่ บค.ธรากร บค.สินเคทหาร บค.แลนด์แอนด์เฮาส์ และ บค.ไทยเคหะ และสำหรับบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่มีสินทรัพย์รวมไม่ต่ำกว่า 500.0 ล้านบาท มีเพียง 4 บริษัท ได้แก่ บค.ธรากร บค.สินเคทหาร บค.แลนด์แอนด์เฮาส์ และ บค.แอลทีเอ็น ดังนั้นจะมีบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เพียง 3 บริษัท จากจำนวน 13 บริษัท ที่สามารถทำธุรกิจเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้ได้

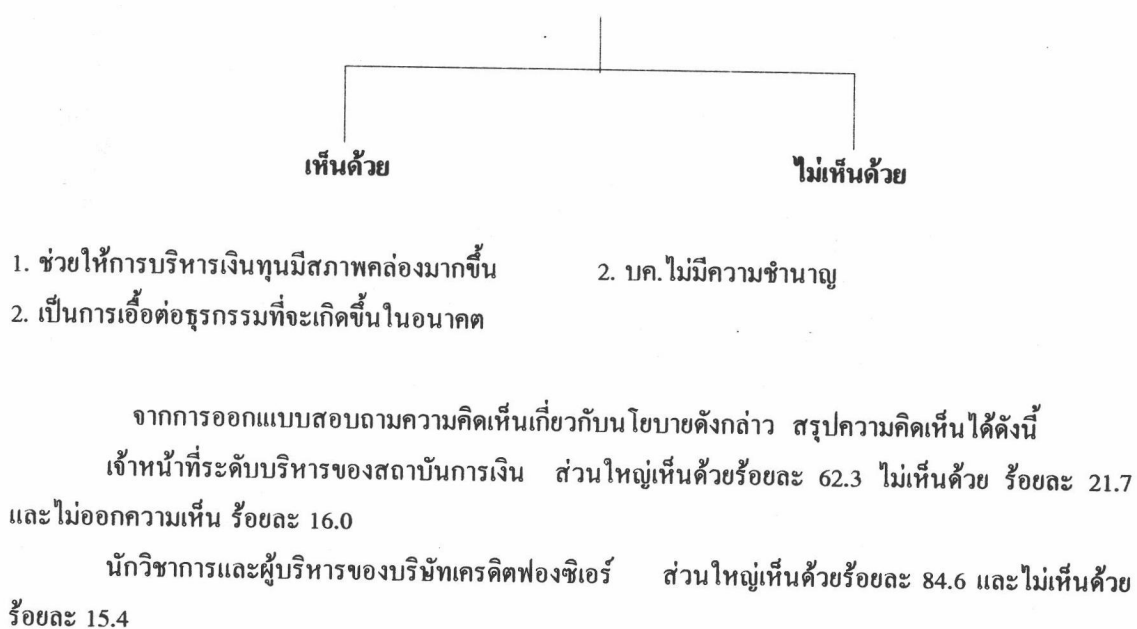
2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้รับซื้อลูกหนี้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง

จากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้
 เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 50.7 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 27.5
 และไม่ออกความเห็นร้อยละ 21.8

นักวิชาการและผู้บริหารของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 84.6 และไม่เห็นด้วย
 ร้อยละ 15.4

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ซื้อ-ขาย ตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่อง

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการข่าวสารข้อมูลทางการเงิน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

การกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขอบเขตวิธีการปฏิบัติยังไม่ชัดเจน อีกทั้งความสามารถในการให้บริการต่างๆ ที่จะสร้างความเชื่อถือให้กับผู้รับบริการยังคงต้องใช้เวลาดำเนินการอีกนานเพื่อสร้างการยอมรับจากผู้ใช้บริการ

1. เป็นการขยายธุรกิจที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว

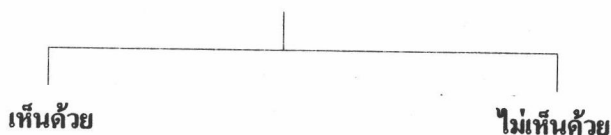
1. บค.เป็นองค์กรขนาดเล็ก ต้นทุนสูง เสี่ยงเปรียบในการแข่งขัน
2. ภาพพจน์ที่ผ่านมายังไม่ได้รับความเชื่อถือเท่าที่ควร
3. มีบริษัทที่ดำเนินการด้านนี้อยู่แล้ว

จากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้
เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 72.5 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 13.0 และไม่ออกความเห็น 14.5

นักวิชาการและผู้บริหารบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 92.3 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 7.7

2.4 ความคิดเห็นการให้บริการวิเคราะห์โครงการเพื่อการลงทุนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

การกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขอบเขตวิธีการปฏิบัติยังไม่ชัดเจน อีกทั้งความสามารถในการให้บริการต่างๆ ที่จะสร้างความเชื่อถือให้กับผู้รับบริการยังคงต้องใช้เวลาดำเนินการอีกนานเพื่อสร้างการยอมรับจากผู้ใช้บริการ.

1. เป็นการขยายขอบเขตธุรกิจ
2. เป็นการขยายธุรกิจที่มีความชำนาญอยู่แล้ว

1. บค.เป็นองค์กรขนาดเล็กเสี่ยงเปรียบในเรื่องการแข่งขัน
2. ขาดความเชื่อถือ
3. มีหน่วยงานที่บริการในด้านนี้อยู่แล้ว

จากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้
 เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 68.1 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 17.4
 และไม่ออกความเห็นร้อยละ 14.4

นักวิชาการและผู้บริหารของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 84.6 และไม่เห็นด้วย
 ร้อยละ 15.4

3. การให้ระดมเงินด้วยการออกตั๋วแลกเงิน

ลักษณะของตั๋วแลกเงิน

1. เป็นตราสารที่มีอายุสั้น คือ เป็นตราสารที่มีอายุไม่เกิน 270 วัน ดังนั้น ตั๋วแลกเงิน จึงเป็นตรา
 สารที่เหมาะสมสำหรับการใช้เป็นแหล่งระดมทุนระยะสั้นประเภทหนึ่ง

2. โดยทั่วไปจะเป็นตราสารที่ไม่มีหลักประกัน ดังนั้นจึงเป็นตราสารที่ต้องออกโดยบริษัทที่มีชื่อเสียง
 ทางการเงิน แต่อาจจะออกโดยมีหลักประกันได้ เช่น มีสถาบันการเงินค้ำประกัน หรือใช้ลูกหนี้การค้าค้ำ
 ประกัน เป็นต้น

3. เป็นตราสารซึ่งสัญญาว่าจะจ่ายเงินให้แก่ผู้ถือ

4. สามารถเปลี่ยนมือได้โดยไม่ต้องสลักหลัง ทำให้มีความคล่องตัวในการซื้อขายในตลาดรอง นับว่า
 เป็นจุดเด่นที่ต่างจากตราสารพาณิชย์ชนิดอื่น

5. ลงทุนโดยผู้ลงทุนประเภทสถาบัน ผู้ลงทุน ที่สนใจลงทุนในตั๋วแลกเงิน สามารถเข้ามาโดยการ
 ร่วมประมูลครั้งแรก หรือซื้อในตลาดรอง โดยผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะเป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลัก
 ทรัพย์ บริษัทการค้าที่มีเงินเหลือ บริษัทประกันและกองทุนรวม ซึ่งล้วนเป็นนักลงทุนประเภทสถาบัน

ประโยชน์ของการออกตั๋วแลกเงิน

1. สามารถระดมทุนในต้นทุนที่ต่ำกว่าการกู้เงินโดยตรงจากสถาบันการเงิน โดยทั่วไปแล้ว อัตราดอกเบี้ย
 เบี้ยของการออกตั๋วแลกเงินจะต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ โดยที่ช่วงความแตกต่างนี้
 จะมากขึ้นในระยะเวลาที่ตลาดเงินมีความคล่องตัวสูง และในทางกลับกันช่วงความแตกต่างดังกล่าวจะลดลงในระยะเวลา
 ที่ตลาดเงินระยะสั้นมีความฝืดเคือง

2. ช่วยเพิ่มทางเลือกในการระดมทุนให้กับบริษัทนอกเหนือไปจากการกู้เงินจากสถาบันการเงินแล้ว
 บริษัทยังสามารถเลือกใช้การออกตั๋วแลกเงิน เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกในการระดมทุนในระยะสั้น โดยมีอัตรา
 ดอกเบี้ยที่ค่อนข้างต่ำ

3. ช่วยให้บริษัทสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ลงทุนกว้างขวางขึ้น และช่วยสร้างชื่อบริษัท ให้เป็นที่ คู่แข่งใน
 หมู่ผู้ลงทุนสถาบันเหล่านี้ ซึ่งจะเป็พื้นฐานที่ดีในการที่บริษัทจะสามารถระดมทุนในรูปแบบอื่นในอนาคต เช่น
 การออกหุ้นกู้ หรือหุ้นทุน

4. มีความยืดหยุ่น การออกตั๋วแลกเงินมีความยืดหยุ่นกว่าการระดมทุนแบบอื่น ดังนี้

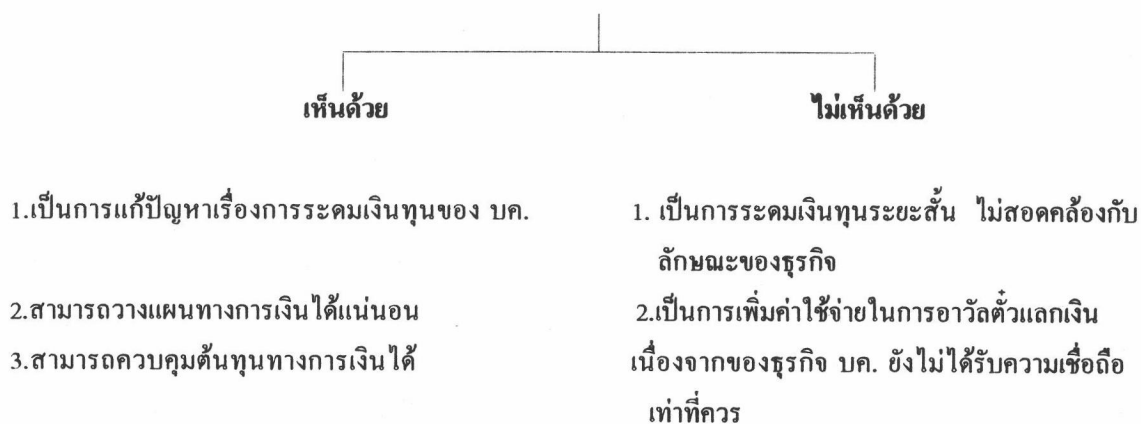
4.1 ไม่จำเป็นต้องมีหลักประกัน ซึ่งเป็นการช่วยเพิ่มความสามารถในการกู้ยืมเงินแก่บริษัท

4.2 ออกโดยการประมูล ซึ่งบริษัทสามารถเลือกรับผู้ที่ประมูล ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำที่สุด

4.3 สามารถระดมทุนได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากทางการ 4.4 สามารถวางแผนการ
ออกตัวให้สอดคล้องกับโครงการใช้เงินของบริษัทได้ง่าย

5. เสียค่าใช้จ่ายต่ำ เมื่อเทียบกับการออกตราสารประเภทอื่น

3.ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ระดมเงินด้วยการออกตั๋วแลกเงิน (BILLS OF EXCHANGE)

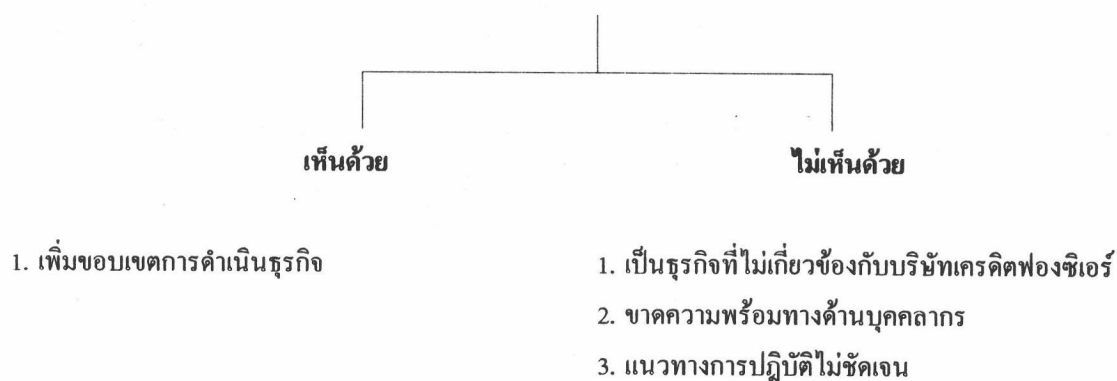

จากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้
เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 53.6 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 24.6
และไม่ออกความเห็น ร้อยละ 21.8

นักวิชาการและผู้บริหารของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 92.3 และไม่เห็นด้วย
ร้อยละ 7.7

2 การดำเนินการตามแผนพัฒนาระยะยาว

2.1 ความเห็นเกี่ยวกับการให้บริการ CUSTODIAN SERVICE สำหรับตราสารหนี้และตราสารทุน

จากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้

เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 53.6 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 24.6 และไม่ออกความเห็น ร้อยละ 21.8

นักวิชาการและผู้บริหารของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 69.2 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 30.8

2.2.การให้บริการสำหรับธุรกรรมแปลงสภาพสินทรัพย์เป็นตราสาร (SECURITIZATION)

การแปลงสภาพสินทรัพย์เป็นตราสาร (SECURITIZATION) คือ กระบวนการ (PROCESS) ที่หน่วยธุรกิจระดมเงินทุนทั้งระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวโดยวิธีการออกตราสารการเงิน (FINANCIAL INSTRUMENTS) จำหน่ายโดยตรงแก่ผู้ลงทุนทั้งผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลและผู้ลงทุนที่เป็นสถาบัน หรือ คือ กระบวนการที่ผู้ให้เงินกู้ ซึ่งได้แก่ สถาบันการเงิน นำสิทธิเหนือการกู้ยืม (LOAN CLAIM) มาแปลงสภาพเป็นตราสารการเงิน และนำไปจำหน่ายให้แก่ผู้ลงทุนทั่วไป และการพัฒนาตราสารหนี้ จุดเริ่มต้นของความเป็นไปได้ควรจะมาจกสินเชื่อกะหะ แต่ถ้าเป็นสินเชื่อกันๆ อาทิ เครดิตการ์ดหรือรถยนต์ จะมีขั้นตอนที่ยุ่งยากมากกว่า

ขบวนการที่จะเกิด SECURITIZATION จะเริ่มจากตลาดรองเงินกู้จำนอง เป็นตลาดที่มีการขายสัญญาเงินกู้จำนองที่เกิดขึ้นแล้วในตลาดแรก หรือขายตราสารการเงินที่หนุนหลัง โดยสินทรัพย์เงินกู้จำนอง (MORTGAGE-BACKED SECURITIES-MBS) ให้แก่ผู้ลงทุนอื่น กล่าวคือ เมื่อสถาบันการเงินในตลาดแรกได้ปล่อยเงินกู้จำนองให้กับผู้กู้ไปแล้ว อาจจะถือเอาสัญญาเงินกู้จำนองนั้นเป็นสินทรัพย์ของสถาบันเอง หรือนำทรัพย์สินที่จำนองเงินกู้นั้นขายให้กับสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่ซื้อขายในตลาดรองโดยเฉพาะ และสถาบันการเงินที่รับซื้อสินทรัพย์จำนองเงินกู้นั้นอาจจะแปลงสภาพกลุ่มสินทรัพย์จำนองให้เป็นตราสารการเงินที่เปลี่ยนมือได้ (SECURITIZATION) และขายต่อให้กับผู้ลงทุนอื่น เช่น บริษัท ประกันชีวิตกองทุนบำเหน็จบำนาญกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือบุคคลทั่วไป ทั้งนี้จะทำให้สถาบันการเงิน ในตลาดแรกมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น และสามารถปล่อยเงินกู้ที่อยู่อาศัยแก่ประชาชนได้มากขึ้น โดยทั่วไป เมื่อมีการซื้อขายสินทรัพย์เงินกู้ออกไป ผู้กู้อยู่อาศัยยังคงมีพันธะสัญญาอยู่กับสถาบันการเงินที่ปล่อยกู้นั้น โดยยังคงจ่ายชำระหนี้เงินกู้ต่อไปให้กับสถาบันการเงินที่ปล่อยกู้เดิม

ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อเคหะ ทางสถาบันการเงินเหล่านี้ รอที่จะเก็บเงินอย่างเดียว แต่ถ้าหากสถาบันการเงินเหล่านี้เอาสิทธิเหนือเงินกู้เหล่านี้มาแปลงสภาพเป็นตราสารหนี้มาขายให้กับประชาชนทั่วไป และได้เงินกลับเข้าไปทำให้มีสภาพคล่องหมุนเวียนมากขึ้น และสามารถที่จะปล่อยสินเชื่อต่อไปได้อีก เช่น ธนาคารพาณิชย์ มีลูกค้ามาขอเงินเพื่อซื้อบ้าน จำนวน 1,000 ราย โดยปล่อยกู้ร้อยละ 1.0 ล้านบาท เพราะฉะนั้นธนาคารจะมีโฉนดที่ดิน 1,000 แปลง เงินที่ธนาคารปล่อยกู้เท่ากับ 1,000.0 ล้านบาท ธนาคารคิดที่จะเอาโฉนดดังกล่าวนี้ ซึ่งเรียกว่าสิทธิเหนือเงินกู้อันนี้ออกมาแปลงสภาพเป็นตราสารขายเอาเงินไปปล่อยสินเชื่อต่อไป และผู้ที่ซื้อตราสารไปจะได้รับผลตอบแทนในรูปอัตราดอกเบี้ย

ข้อดีของ SECURITIZATION

สำหรับผู้ขาย

1. ทำให้เกิดสภาพคล่อง (INCREASED LIQUIDITY) โดยมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้นจากการขายสัญญาจ้างของตนออกไป และช่วยทำให้สามารถขยายสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้มากขึ้น
2. สถาบันการเงินที่ขายสัญญาจ้างออกไป ยังทำหน้าที่บริหารลูกค้ำเงินกู้อยู่ ทำให้ได้รับประโยชน์จากค่าธรรมเนียมในการให้บริการ (SERVICING FEE) ซึ่งเป็นรายได้สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบัน
3. ทำให้สถาบันการเงินลดการพึ่งพิงกระแสเงินฝากรายย่อยลง เพราะสามารถระดมเงินทุนจากแหล่งการเงินอื่นๆ ในตลาดรองได้กว้างขวางขึ้น จึงเป็นการช่วยให้ฐานที่มาของเงินทุนหลากหลายขึ้น
4. บางสถาบันการเงิน โดยเฉพาะสถาบันการเงินขนาดเล็ก สามารถระดมเงินทุนจากตลาดรอง โดยมีต้นทุนต่ำกว่าการระดมทุนจากแหล่งอื่น
5. ช่วยให้สถาบันการเงินมีความจำเป็นในการดำรงเงินกองทุนน้อยลง เพราะสินทรัพย์ที่ขายไปสามารถตัดออกจากบัญชีงบดุล ทำให้เงินกองทุนที่มีอยู่สามารถปล่อยสินเชื่อเพิ่มเติมได้อีก
6. ช่วยลดความเสี่ยงของสภาพคล่องทางการเงิน โดยการจัดหาเงินทุนระยะยาวจากตลาดทุน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของเงินกู้ยืม

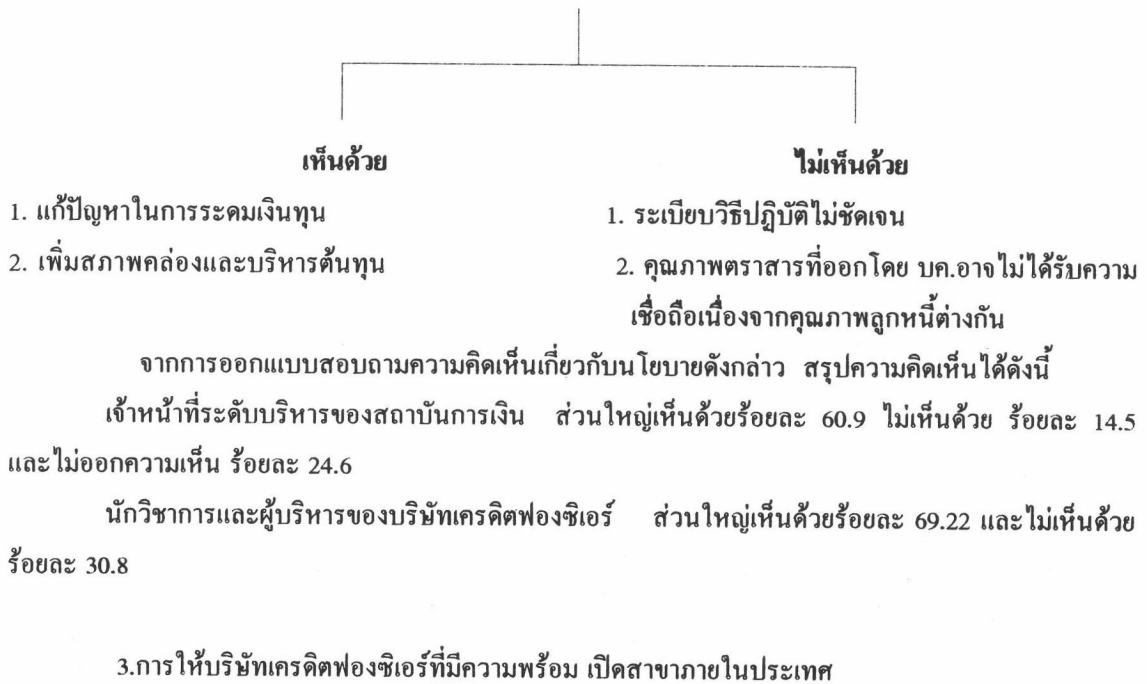
สำหรับผู้ซื้อ

1. สถาบันการเงินหรือผู้ลงทุนบางแห่งมีสภาพคล่องทางการเงินสูงมากจึงจำเป็นต้องนำเงินส่วนเกิน (SURPLUS FUNDS) ไปลงทุนซื้อสินทรัพย์จำนอง หรือตราสารการเงินที่หนุนหลัง โดยสินทรัพย์จำนอง ซึ่งเป็นทางเลือกการลงทุนระยะยาวที่น่าสนใจกว่าทางเลือกการลงทุนในหลักทรัพย์อื่น
2. ตราสารการเงินที่หนุนหลังโดยสินทรัพย์จำนองที่ขายในตลาดรอง มีความมั่นคงปลอดภัยสูง เพราะมีการค้ำประกันจากผู้ออกหลักทรัพย์ และให้ตอบแทนสูงกว่าหลักทรัพย์รัฐบาล หรือทางเลือกการลงทุนระยะยาวอื่น รวมทั้งมีสภาพคล่องสูง สามารถนำออกขายต่อในตลาดหลักทรัพย์ได้

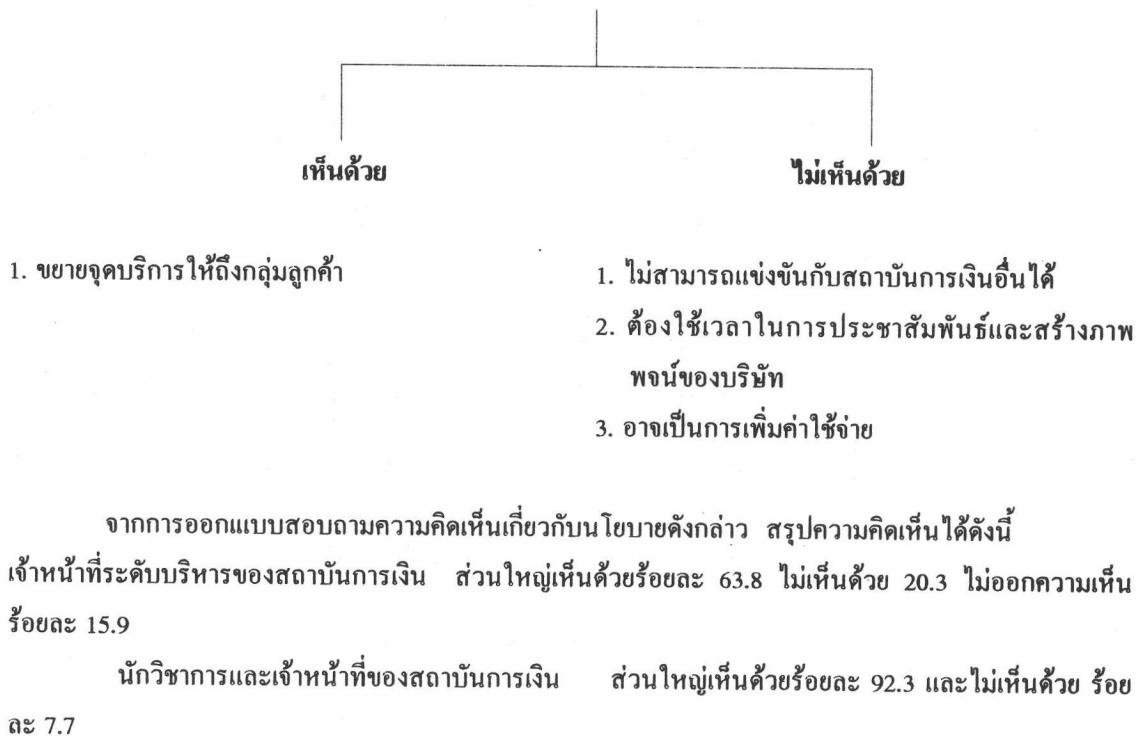
ข้อดีสำหรับระบบสินเชื่อที่อยู่อาศัยโดยรวม

1. ช่วยให้ระบบการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยมีเงินทุนจากตลาดทุนไหลเข้ามาสู่ระบบมากขึ้น ทำให้มีเงินที่จะปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยได้ในปริมาณที่มากขึ้น จึงช่วยให้ประชาชนมีโอกาสซื้อหาที่อยู่อาศัยมากขึ้น
2. ช่วยให้ระบบสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีเสถียรภาพมากขึ้น เนื่องจากการระดมทุนระยะยาวจากตลาดทุน เพื่อมาปล่อยกู้ระยะยาวแทนที่จะเป็นการกู้ยืมจากเงินฝากระยะสั้น แล้วมาปล่อยกู้ระยะยาว ซึ่งอาจเกิดปัญหา MATURITY MISMATCHING
3. ช่วยทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่อยู่อาศัยในตลาดลดลง เป็นประโยชน์ต่อผู้กู้รายย่อย เนื่องจากต้นทุนค่าดำเนินงานลดลง

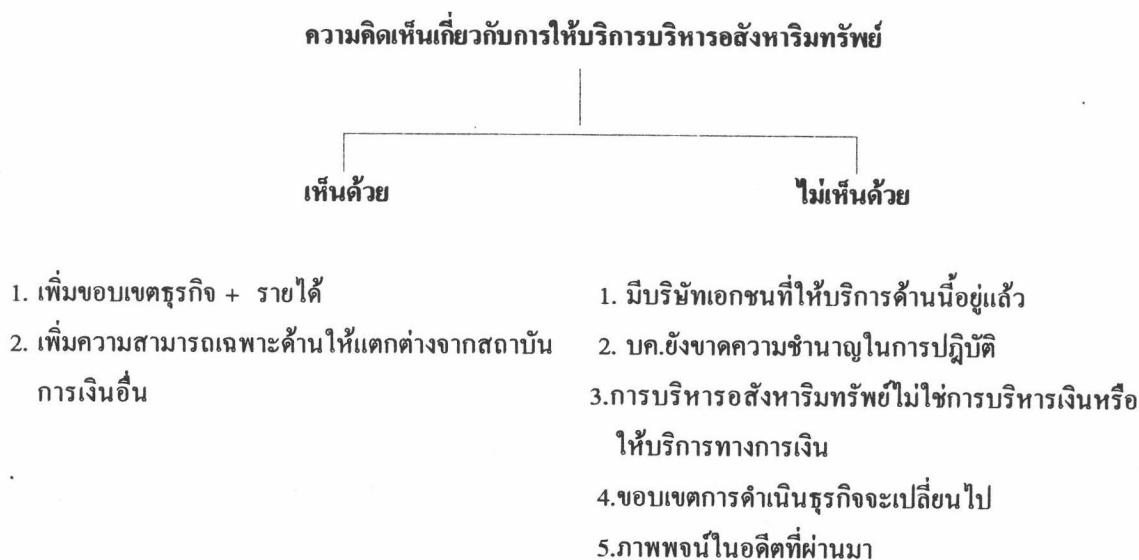
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสำหรับธุรกรรมแปลงสภาพสินทรัพย์เป็นตราสาร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่มีความพร้อม เปิดสาขาภายในประเทศ

4. การให้บริการบริหารอสังหาริมทรัพย์

จากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้
เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 59.4 ไม่เห็นด้วย 26.1 ไม่ออกความเห็น ร้อยละ 14.5

นักวิชาการและผู้บริหารของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 76.9 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 76.9

จากนโยบายดังกล่าว กลุ่มสถาบันการเงิน ผู้บริหารเครดิตฟองซิเอร์และนักวิชาการ ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในหลักการที่ให้ขยายขอบเขตธุรกิจ หรือรวมกันสถาบันการเงิน ยกเว้นการควบหรือรวมกับบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ด้วยกัน ที่ทางกลุ่มผู้บริหารบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ไม่เห็นด้วย สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วย จะยกเหตุผลทางการปฏิบัติมาเป็นข้ออ้าง เช่น ระเบียบวิธีการปฏิบัติยังไม่ชัดเจน ไม่มีความชำนาญพอที่จะแข่งขันกับสถาบันการเงินอื่น ภาพพจน์ที่ผ่านมาในอดีต และความพึงพอใจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากแผนการพัฒนาระบบการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

1. การขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถและความชำนาญในธุรกิจนั้น
2. เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายการลงทุนในระบบงาน
3. ภาพพจน์ในอดีตที่ผ่านมาอาจไม่ได้รับความเชื่อถือจากผู้ให้บริการ
4. ธุรกิจที่เปิดให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์สามารถทำเพิ่มได้ปัจจุบันมีองค์กรเอกชน หรือหน่วยงานต่างๆ ให้บริการอยู่แล้วและค่อนข้างได้รับความเชื่อถือจากผู้ให้บริการอยู่แล้ว
5. แนวทางการกำหนดให้ปฏิบัติ ยังไม่ได้รับระบุให้แน่ชัด

5.2. ผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาระบบการเงินระยะ 5 ปี (พ.ศ.2538-2543) ของกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่มีต่อการพัฒนาบริษัทเครดิตฟองซิเออร์

5.2.1. นโยบายที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้น ได้แก่

1. การสนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการระหว่างบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ จะมีผลทำให้บริษัทเครดิตมีขนาดใหญ่ขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่สามารถทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเออร์ สามารถทำธุรกิจเพิ่มได้ การให้กู้ยืมเงินและการระดมเงินทุน ยังอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. 2522 ซึ่งไม่ส่งผลต่อการขยายขอบเขตการทำธุรกิจได้มากขึ้น อีกทั้งยังมีปัญหาในการบริหารงานว่าผู้ถือหุ้นบริษัทใดจะเป็นผู้บริหาร หรือมีอำนาจการจัดการในบริษัทที่เกิดใหม่ และความมั่นใจในความสามารถในการบริหารว่าสร้างผลตอบแทนได้ดีเพียงใด นอกจากการควบหรือรวมกิจการระหว่างบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ด้วยแล้ว สามารถขยายขอบเขตการทำธุรกิจได้เพิ่มขึ้น เช่นกรณีการยกระดับเป็นบริษัทเงินทุน โดยอาจจะกำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ หรือ สินทรัพย์รวม หรือเงินกองทุน หรือ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พร้อมทั้งการพิจารณาเรื่องภาษีของการควบ หรือการรวมกิจการนั้นๆ ด้วย และปัจจุบันยังไม่มีบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ใดที่รวมหรือควบกิจการระหว่างกัน

2. การสนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการกับบริษัทเงินทุน เพื่อให้บริษัทเงินทุนสามารถเปิดสำนักงานสาขาเต็มรูปแบบได้ จะมีผลทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเออร์ที่รวมกับบริษัทเงินทุน เปลี่ยนเป็นสาขาเต็มรูปแบบของเงินทุนนั้นๆ และส่งคืนใบอนุญาตเครดิตฟองซิเออร์ต่อธนาคารแห่งประเทศไทย

ตั้งแต่ปี 2530-2538 มีบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ส่งคืนใบอนุญาต เนื่องจากควบกับกิจการอื่นจำนวน 10 บริษัทได้แก่

บริษัทเครดิตฟองซิเออร์	บริษัทที่รวมหรือควบกิจการ	ชื่อใหม่	วันที่เปลี่ยนแปลง
1. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์เซ้าท์อีสท์	N.A. N.A.		21 มกราคม 2530
2. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์สากลสยาม	N.A. N.A.		11 สิงหาคม 2530
3. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์เจริญผล	N.A. N.A.		30 พฤศจิกายน 2530
4. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์เมืองไทยพาณิชย์	N.A. N.A.		30 พฤศจิกายน 2532
5. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์เจเนอรัล	บมจ. จีเอฟ	บมจ. จีเอฟ	7 กรกฎาคม 2532
6. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์ลีละศิธร	บมจ. วอลล์สตรีท บมจ. วอลล์สตรีท		2 กรกฎาคม 2536
7. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์สินไทย	บมจ. ตะวันออก	N.A.	26 ตุลาคม 2536
8. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์นิวทรัพย์	บมจ. เอส ซี เอฟ บมจ. เอส ซี เอฟ		23 สิงหาคม 2537
9. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์ศรีนคร	บง. ธุรกิจเพื่อการลงทุน บง. ทรัพย์ธำรง		7 พฤศจิกายน 2537
10. บริษัทเครดิตฟองซิเออร์เปรมฤทัย	บมจ. เอ็ม ซี ซี บมจ. เอ็ม ซี ซี		30 มิถุนายน 2538

บริษัทเครดิตฟองซิเออร์ที่ควบหรือรวมกิจการกับบริษัทเงินทุนทั้ง 10 บริษัท จำนวน 3 ใน 10 บริษัท มีกลุ่มผู้ถือหุ้นกลุ่มเดียวกัน และอีกจำนวน 3 ใน 10 บริษัทที่รวมกิจการมีความสัมพันธ์กันในเชิงธุรกิจ โดยบริษัท

ที่รวมกิจการตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา ต้องการรวมกิจการเพื่อต้องการเปิดสาขาบริษัทเงินทุนเต็มรูปแบบ โดยใช้ที่ทำการของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เป็นสถานที่ทำการและทำธุรกิจเป็นบริษัทเงินทุน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ลดจำนวนลงจากจำนวน 21 บริษัท ในปี 2530 ลดลงเหลือ จำนวน 13 บริษัท ในปี 2538

5.5.2 นโยบายที่ผลต่อการบริหารงานหรือการเพิ่มขอบเขตการดำเนินธุรกิจ

1. การให้รับซื้อลูกหนี้ที่เกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง
2. การให้บริการข่าวสารข้อมูลทางการเงินเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
3. การให้บริการวิเคราะห์โครงการเพื่อการลงทุนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
4. การให้บริการ CUSTODIAN SERVICE สำหรับตราสารหนี้และตราสารทุน
5. การให้บริการบริหารอสังหาริมทรัพย์
6. การให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่มีความพร้อม เปิดสาขาภายในประเทศ

เมื่อพิจารณาจากลักษณะของธุรกิจที่ทางธนาคารแห่งประเทศไทย วางนโยบายให้ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์สามารถทำได้เพิ่มเติม เป็นลักษณะของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับด้านการบริการ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ มีรายได้จากค่าบริการหรือค่าธรรมเนียมจากการให้บริการนั้น ๆ โดยทางบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ไม่ต้องอาศัยแหล่งเงินทุนจากส่วนของผู้อื้อหุ้น หรือจากการระดมเงินทุนจากประชาชนทั่วไป มาดำเนินการดังกล่าว การลงทุนเพิ่มเติมของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นเพียงการลงทุนในด้านของบุคคลากรและอุปกรณ์สำนักงาน ซึ่งใช้เงินทุนไม่มาก และเป็นการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของการปฏิบัติงานในปัจจุบัน

5.5.3 นโยบายที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน

1. การให้บริการสำหรับธุรกรรมแปลงสภาพสินทรัพย์เป็นตราสาร (SECURITIZATION)
2. การให้ระดมเงินด้วยการออกตั๋วแลกเงิน (BILL OF EXCHANGE)

การวางนโยบายการให้บริการสำหรับธุรกรรมแปลงสภาพสินทรัพย์เป็นตราสาร (SECURITIZATION) และการระดมเงินด้วยการออกตั๋วแลกเงิน(BILL OF EXCHANGE) เป็นวิธีการแก้ปัญหาโดยตรงกับ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ในเรื่องของแหล่งที่มาของเงินทุนในการดำเนินงาน เนื่องจากปัจจุบันปัญหาเรื่องการระดมเงินทุน เพื่อให้กู้ยืม เป็นเรื่องที่บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ต้องการมากที่สุด คือ ต้องการรับฝากเงินที่มีระยะเวลาที่ต่ำกว่า 1 ปี อาจจะทำหนดเป็นระยะเวลา 6 เดือน หรือ 3 เดือน และกำหนดเป็นจำนวนร้อยละของเงินรับฝากทั้งหมดหรือเงินกองทุนของบริษัท

สำหรับการระดมเงินด้วยการออกตั๋วแลกเงิน ทำให้บริษัทสามารถบริหารเงินทุนทั้งการได้มาและใช้ไปของเงินทุน สามารถควบคุมต้นทุนเงินและระยะเวลาการใช้เงินค่อนข้างแน่นอน แต่ในทางปฏิบัติอาจจะต้องทำให้บริษัทเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มจากการรับรองตั๋วแลกเงิน หรือในทางปฏิบัติอาจจะต้องทำให้บริษัทเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มจากการรับรองตั๋วแลกเงิน หรือการสร้างความสะดวกต่อนักลงทุนว่าเมื่อถึงเวลาการเรียกเก็บเงินตามที่ระบุไว้หน้าตั๋ว สามารถเรียกเก็บเงินได้

แนวทางการปฏิบัติในเรื่องการแปลงสภาพสินทรัพย์เป็นตราสาร ปัจจุบันยังไม่มิกฎหมายที่ประกาศใช้ สำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติ สำหรับการออกตั๋วแลกเงินกำลังเป็นวิธีการระดมเงินทุนที่ได้รับความนิยมของบริษัททั่วไป กรณีที่บริษัทเครดิตฟองซิเอร์สามารถทำได้ ก็จะช่วยให้สามารถช่วยลดปัญหาการระดมเงินทุนจากประชาชนได้

5.5.4. นโยบายการให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เปิดสาขาภายในประเทศ

การเปิดสาขาเพิ่มขึ้นเพื่อขยายสถานที่บริการไปยังกลุ่มลูกค้าที่ต้องการกู้ยืมเงินและต้องการออมเงิน เป็นช่องทางการตลาดอย่างหนึ่งในการให้บริการ แต่ขอบเขตการค้าเงินธุรกิจยังคงเดิม ไม่ก่อให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันกับสถาบันการเงินอื่น การขยายสาขาอาจเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย จุดคุ้มทุนต่อสาขาอาจต้องใช้ระยะเวลาอันยาวนาน อีกทั้งต้องสร้างภาพพจน์เกี่ยวกับบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ในเขตพื้นที่บริการนั้นๆ เหมือนกับเป็นการเริ่มต้นใหม่

จากนโยบายดังกล่าว จะมีผลกระทบต่อบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ผู้ถือหุ้น ทำให้เงินกองทุนมีขนาดใหญ่ขึ้น อันจะเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ แต่อาจจะมีปัญหาในเรื่องของการบริหารงานภายในองค์กร
2. ขอบเขตการทำธุรกิจ และรายได้ในอนาคตจะมีมากขึ้น แต่ทั้งนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องไม่กำหนดคุณสมบัติของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่จะได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจดังกล่าวไว้สูงเกินไป
3. ระบบสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย บริษัทเครดิตฟองซิเอร์จะมีบทบาทมากขึ้น เนื่องจากธุรกิจเดิมของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์คือการทำกู้โดยมือสังหาริมทรัพย์เป็นหลักทรัพย์สินประกันอยู่แล้ว การขยายขอบเขตของธุรกิจไปในแนวทางที่กว้างมากขึ้นและเกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ จึงเป็นผลทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์มีบทบาทเพิ่มขึ้นในระบบสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย อันจะเป็นผลดีต่อผู้ประกอบการและประชาชน ได้มีทางเลือกที่จะได้รับบริการให้กู้เงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยมากขึ้น และทำให้ส่วนแบ่งสินเชื่อของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

ความเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการขยายขอบเขตของธุรกิจดังกล่าว ขึ้นอยู่กับว่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดนโยบายและเงื่อนไขในทางปฏิบัติอย่างไร และทางผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขที่ทางธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

5.3 การพัฒนาของธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

จากนโยบายของแผนพัฒนาระบบการเงิน เพื่อพัฒนารูธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ จากการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว ซึ่งส่งผลกระทบต่อบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ดังนี้

5.3.1 บริษัทเครดิตฟองซิเอร์มีจำนวนลดน้อยลงหรือสูญหายจากระบบสถาบันการเงิน จากนโยบายการสนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการระหว่างกัน หรือรวมกิจการกับบริษัทเงินทุน จะมีผลทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์มีจำนวนลดน้อยลงหรือสูญหายจากระบบการเงิน เนื่องจากคืบไบนุญาตให้กับทางธนาคารแห่งประเทศไทย และจากการให้สัมภาษณ์ของนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผ่านสื่อมวลชนว่ากระทรวงการคลังมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ควบหรือรวมกิจการระหว่างกัน เพื่อแลกกับใบอนุญาตประกอบธุรกิจเงินทุน ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์มีจำนวนลดน้อยลงอีก เนื่องจากการประกอบธุรกิจเงินทุนมีขอบเขตการทำธุรกิจได้มากกว่าธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์และสามารถสร้างผลตอบแทนให้กับกลุ่มผู้ถือหุ้นได้มากกว่า

สำหรับนโยบายการขยายขอบเขตของธุรกิจไปในแนวทางที่เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ มีรายได้ในอนาคตเพิ่มมากขึ้น แต่ทั้งนี้ธนาคารแห่งประเทศไทย จะต้องไม่กำหนดคุณสมบัติของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จะได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจดังกล่าวไว้สูงเกินไป และผู้บริหารเครดิตฟองซิเอร์จะต้องบริหารงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ระบบสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย บริษัทเครดิตฟองซิเอร์จะมีบทบาทมากขึ้น เนื่องจากธุรกิจเดิมของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์คือการให้กู้โดยมือสังหาริมทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ประกันอยู่แล้ว การขยายของเขตของธุรกิจไปในแนวทางที่กว้างมากขึ้นและเกี่ยวข้องกับสังหาริมทรัพย์ จึงเป็นผลทำให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์มีบทบาทเพิ่มขึ้นในระบบสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย อันจะเป็นผลดีต่อผู้ประกอบการและประชาชน ได้มีทางเลือกที่จะได้รับบริการให้กู้เงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยมากขึ้น และทำให้ส่วนแบ่งสินเชื่อของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เพิ่มขึ้น

5.3.2 กรณีที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามแผนพัฒนาระบบการเงินและเงื่อนไข ตามที่ทางธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดได้ จะส่งผลให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปได้ลำบาก เนื่องจากปัจจุบันการเปิดนโยบายเสรีทางการเงินและการแข่งขันอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันระหว่างสถาบันการเงินค่อนข้างสูง สถาบันการเงินอื่น เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ บริษัทเงินทุน มีความพร้อมทั้งทางด้านความเชื่อถือ ความมั่นคงทางด้านฐานะการเงิน แหล่งระดมเงินทุนที่ต่ำ และจำนวนสาขาที่ให้บริการครอบคลุมทุกพื้นที่ ในขณะที่กลุ่มลูกค้ามีอยู่จำกัด ลูกค้าที่เลือกใช้บริการจากสถาบันการเงินที่เสนอเงื่อนไขที่ดี ซึ่งบริษัทเครดิตฟองซิเอร์มีข้อจำกัดในการเสนอเงื่อนไขให้กับผู้ที่ต้องการกู้ยืมเงินและต้องการฝากเงิน อันจะส่งผลถึงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของบริษัทและความเชื่อถือที่มีต่อบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

5.4 บทบาทของธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ในอนาคต

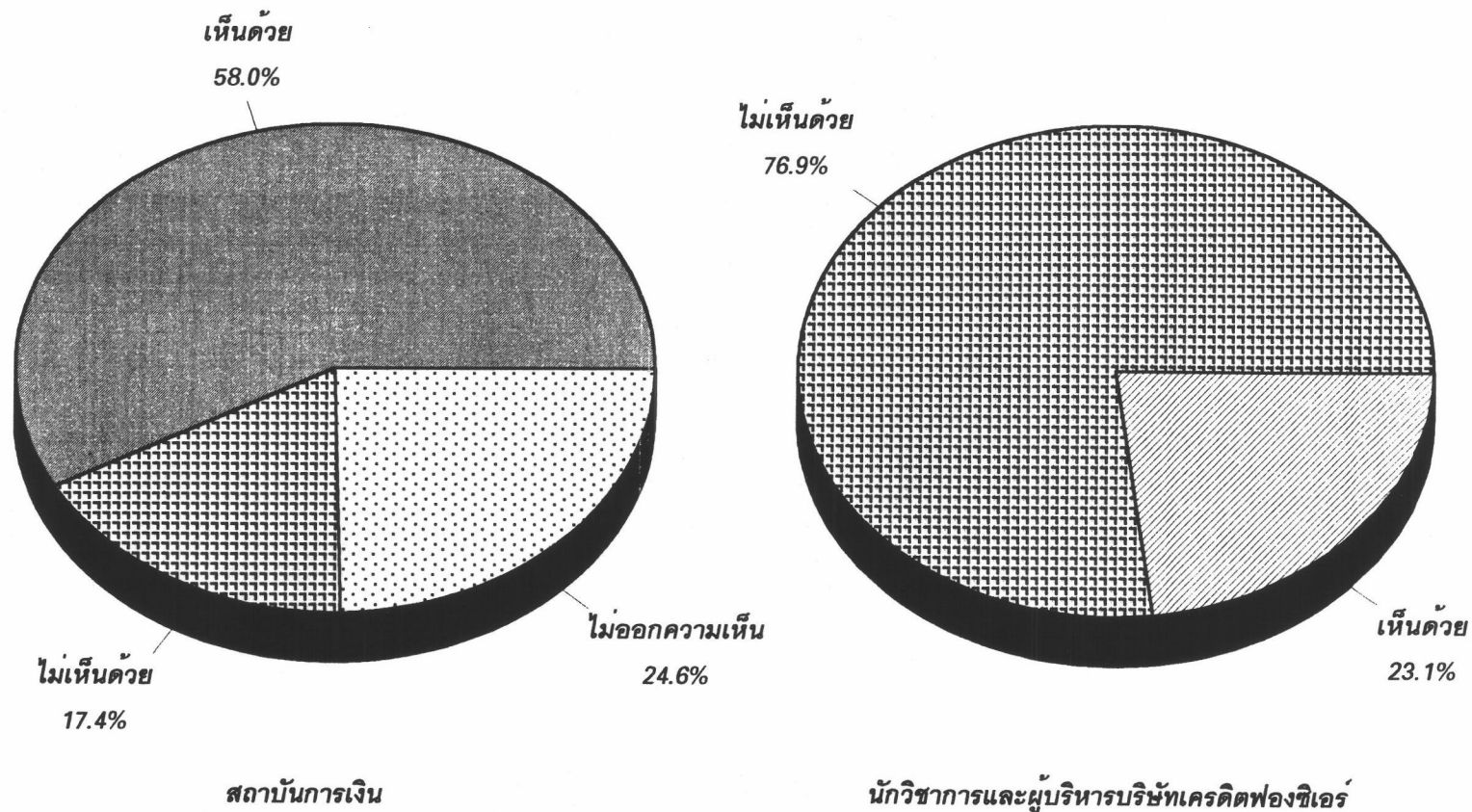
ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ได้มีการกำหนดนิยามและเงื่อนไขการประกอบธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2485 โดยมีบริษัทไทย เครดิตฟองซิเอร์ จำกัด เป็นบริษัทแรกที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ในปี พ.ศ.2501 และมีบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่ได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงการคลังทั้งสิ้น 33 บริษัท แต่ในช่วงปี พ.ศ.2526-2531 มีบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่ถูกถอนใบอนุญาตจำนวน 10 บริษัท และในปี พ.ศ.2530 - มิถุนายน 2538 มีบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ขอคืนใบอนุญาต เนื่องจากการควบกับกิจการอื่นจำนวน 10

บริษัท ๓.31 ธันวาคม 2538 จึงมีบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ จำนวน 13 บริษัท ที่ยังคงเปิดดำเนินการ และมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด

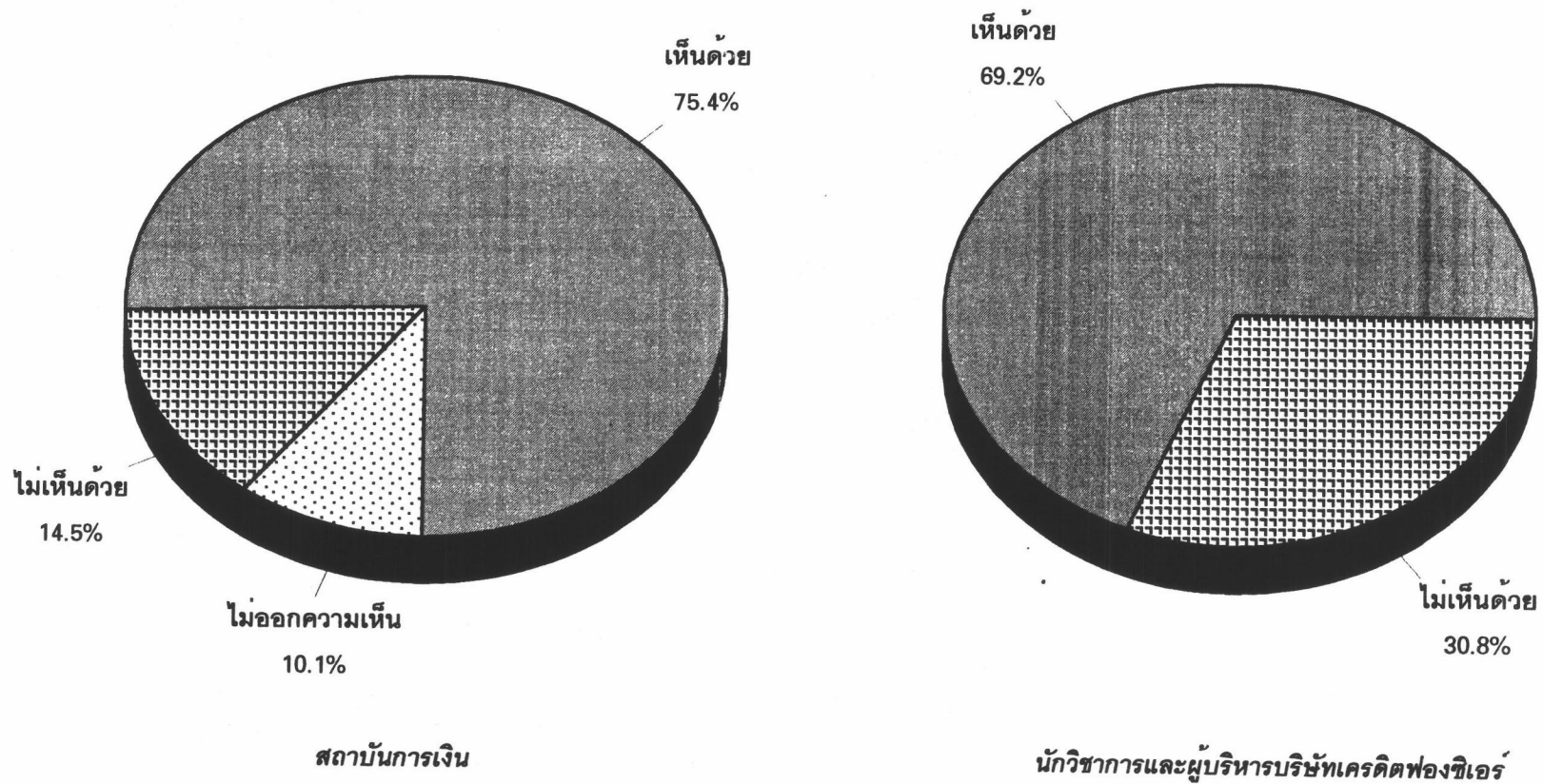
บทบาทและผลการดำเนินงานของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่ผ่านมาในระบบการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย นับจากปี 2535 - 2537 ส่วนแบ่งสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยของบุคคลทั่วไปมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.0 ในปี 2535 และลดลงเหลือ 0.8 และ 0.5 ในปี 2536 และ ปี 2537 ของสินเชื่อทั้งระบบ และมีสัดส่วนสินเชื่อเพื่อพัฒนาโครงการจัดสรร เพียงร้อยละ 0.4 , 0.4 และ 0.4 ในปี 2535 - 2537 ของสินเชื่อทั้งระบบ นับได้ว่ามีสัดส่วนค่อนข้างน้อย และไม่มีอัตราการขยายตัวของส่วนแบ่งที่เพิ่มขึ้นในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งจำนวนบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่มีจำนวนลดลง เนื่องจากการควบกิจการกับบริษัทเงินทุน

จากนโยบายแผนพัฒนาระบบการเงิน ที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ นโยบายการควบและรวมกิจการ จะส่งผลให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ลดจำนวนลง สำหรับนโยบายการขยายขอบเขตให้ประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจ และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันระหว่างบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ด้วยกันเอง และกับสถาบันการเงินอื่น การจะประสบความสำเร็จตามแนวทางของแผนพัฒนาระบบการเงินดังกล่าว ขึ้นอยู่กับความเตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงการดำเนินธุรกิจดังกล่าวของผู้บริหารบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ อันจะส่งผลถึงการเพิ่มจำนวนของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ หรือออกจากระบบของสถาบันการเงินในอนาคต

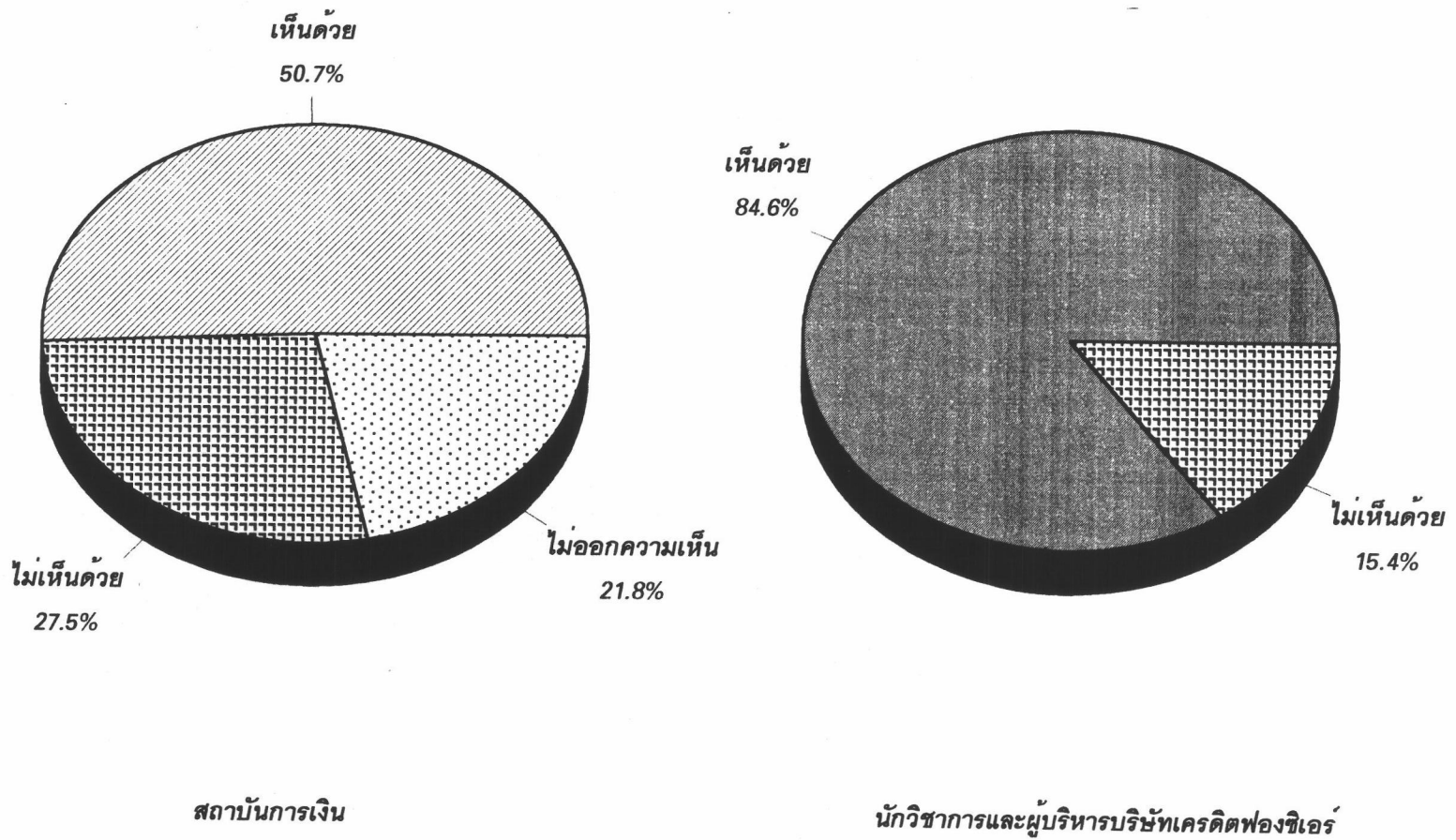
แผนภูมิที่ 5.1 ความเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการ ระหว่างบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ด้วยกัน

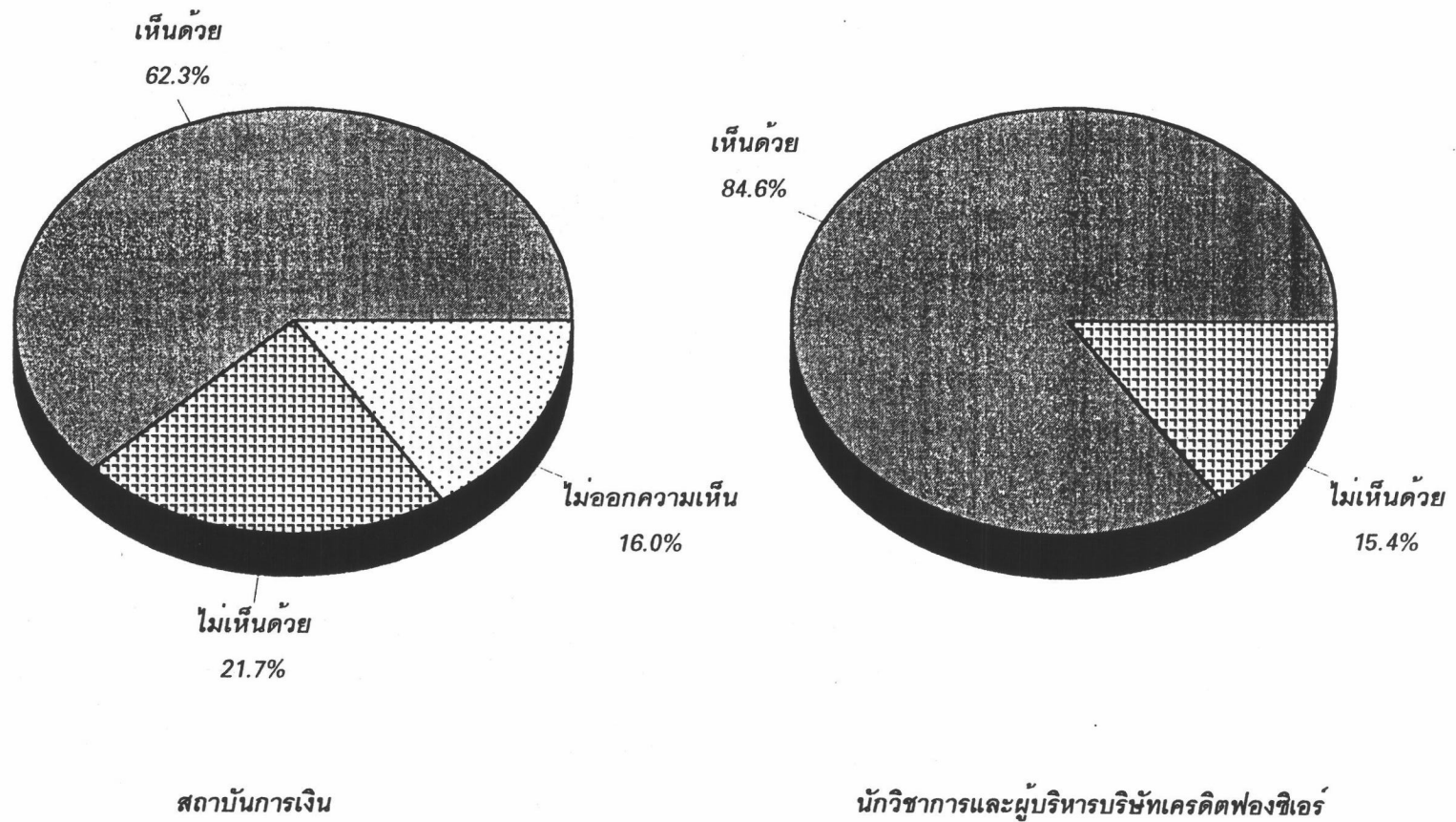
แผนภูมิที่ 5.2 ความเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนให้มีการควบและรวมกิจการกับบริษัทเงินทุน

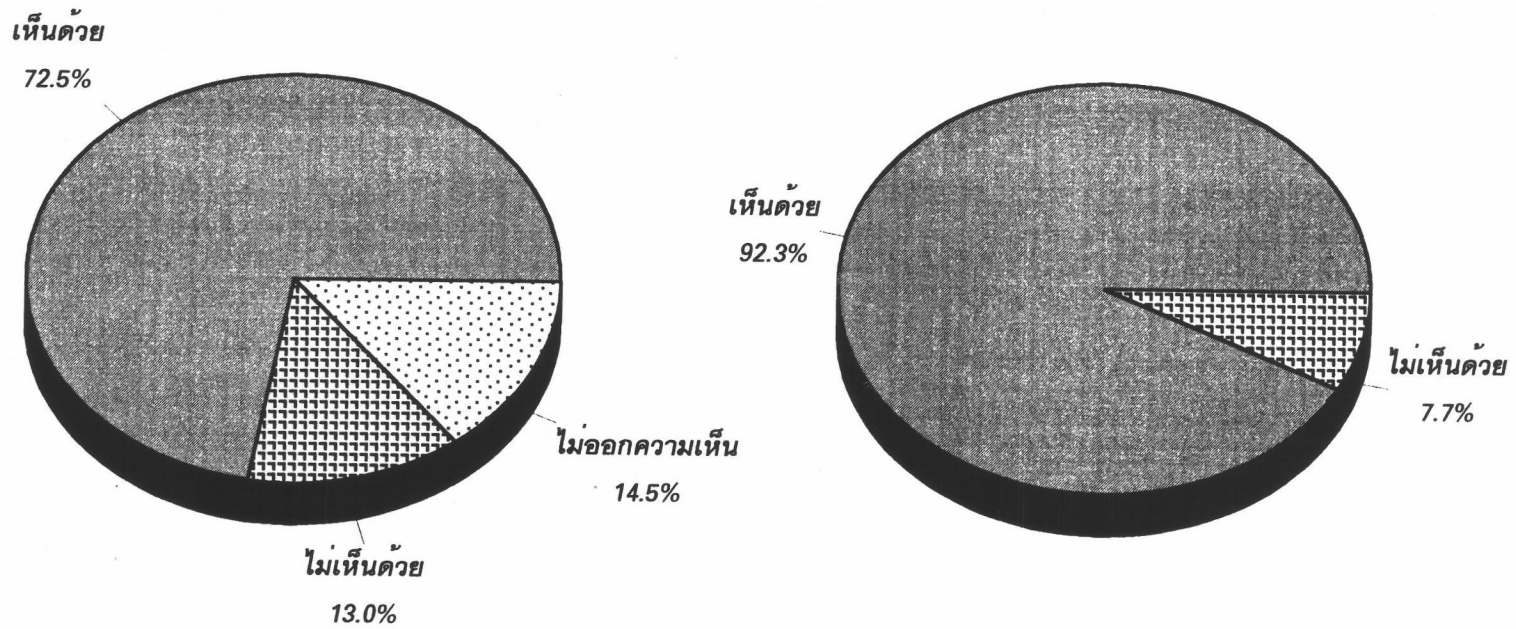
แผนภูมิที่ 5.3 ความเห็นเกี่ยวกับธุรกิจให้รับซื้อลูกหนี้ที่เกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

แผนภูมิที่ 5.4 ความเห็นเกี่ยวกับธุรกิจให้ซื้อ-ขายตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่อง

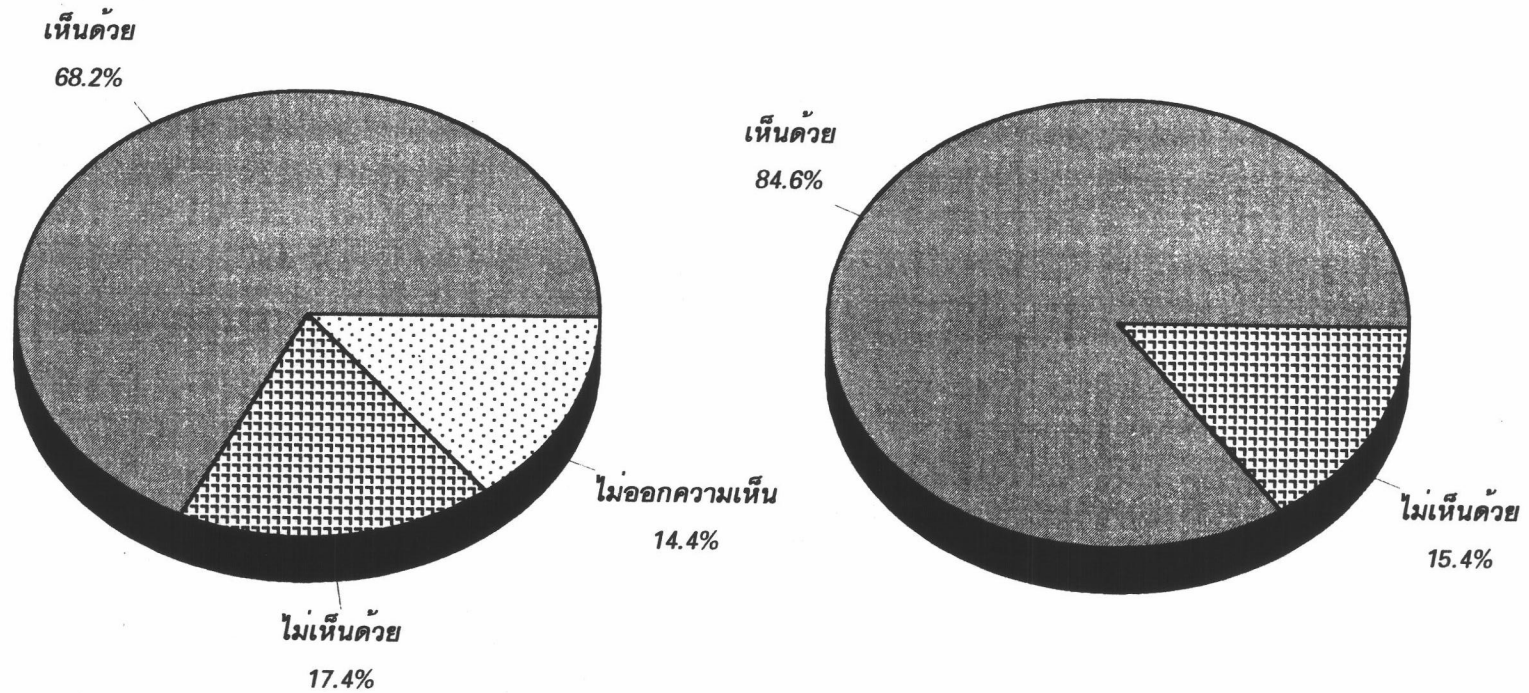
แผนภูมิที่ 5.5 ความเห็นเกี่ยวกับธุรกิจให้บริการข่าวสารข้อมูลการเงิน
เฉพาะที่เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์

สถาบันการเงิน

นักวิชาการและผู้บริหารบริษัทเครดิตฟองซิเออร์

แผนภูมิที่ 5.6 ความเห็นเกี่ยวกับธุรกิจให้บริการวิเคราะห์โครงการเพื่อการลงทุน เฉพาะธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

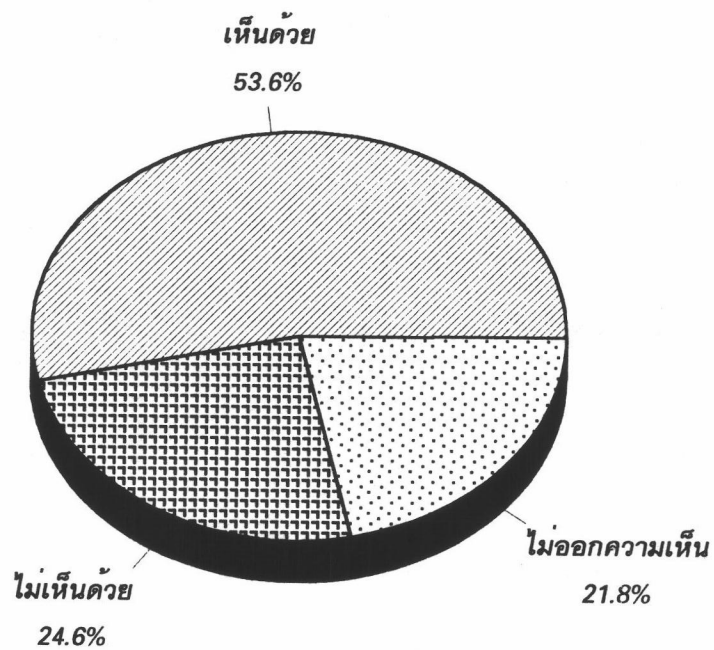

สถาบันการเงิน

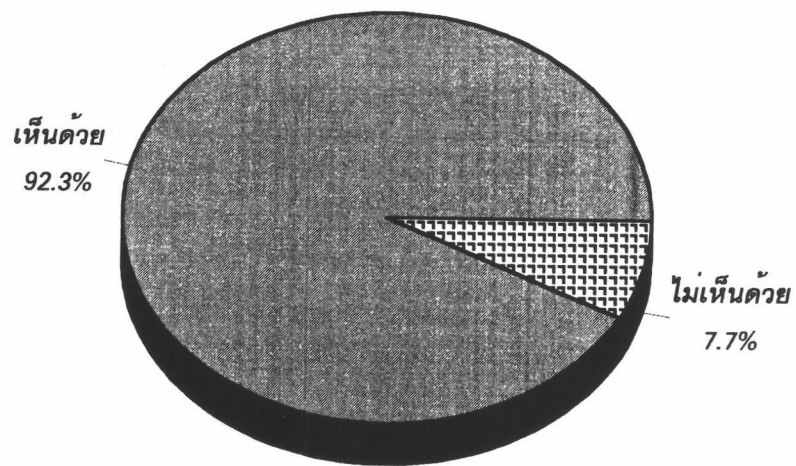
นักวิชาการและผู้บริหารบริษัทเครดิตฟองซิเออร์

แผนภูมิที่ 5.7

ความเห็นเกี่ยวกับธุรกิจให้ระดมเงินด้วยการออกตั๋วแลกเงิน
(BILL OF EXCHANGE)

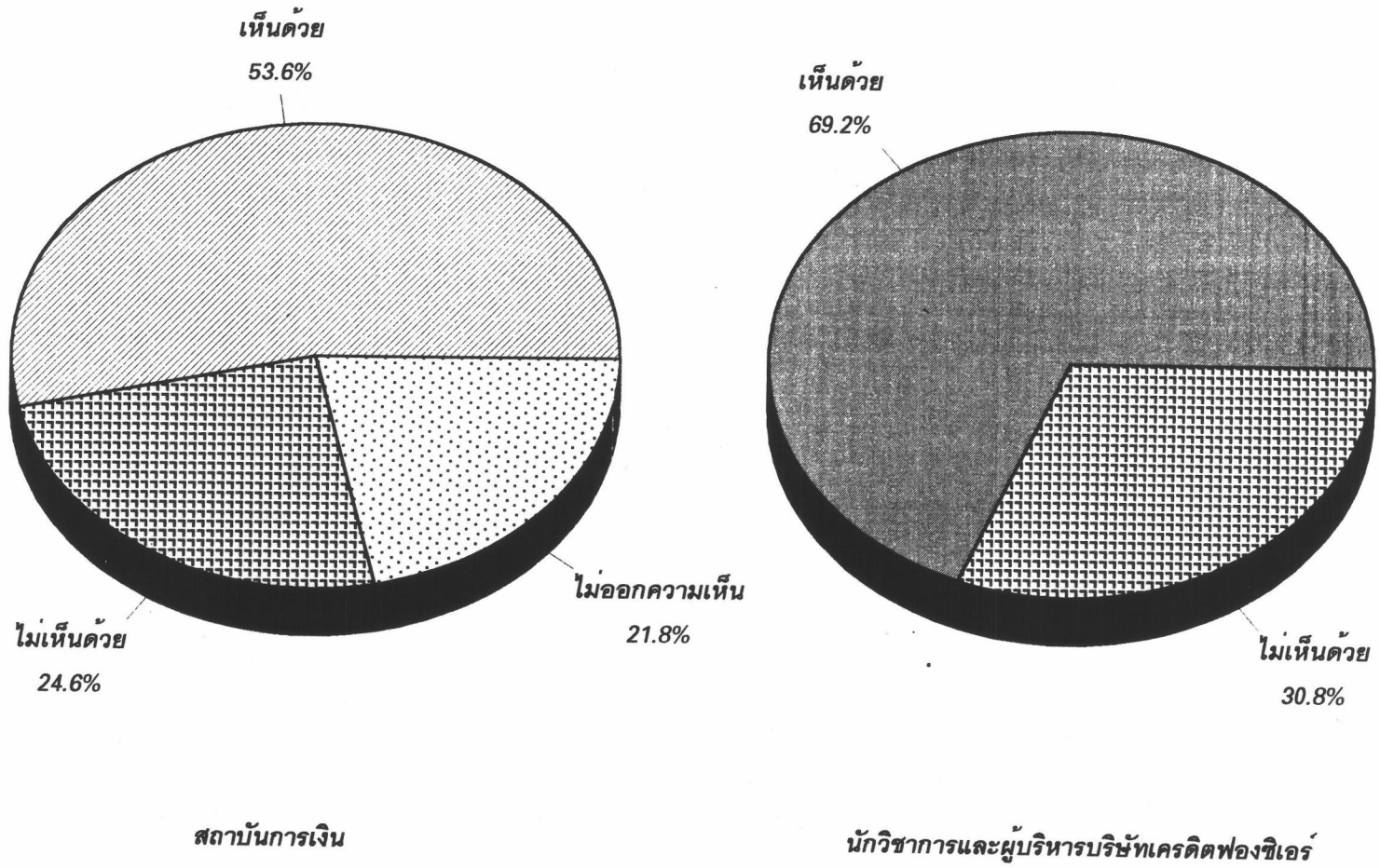

สถาบันการเงิน

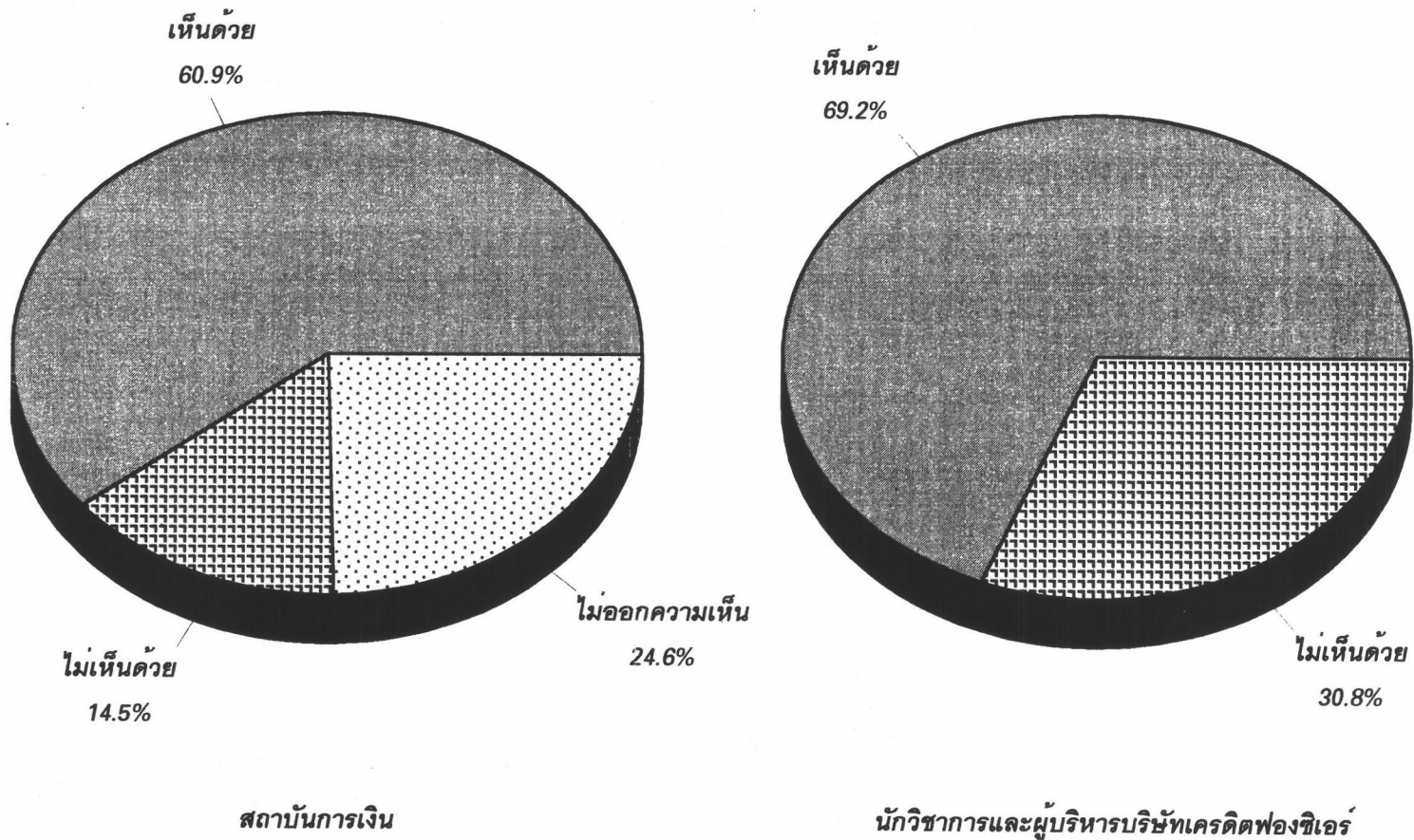

นักวิชาการและผู้บริหารบริษัทเครดิตฟองซิเออร์

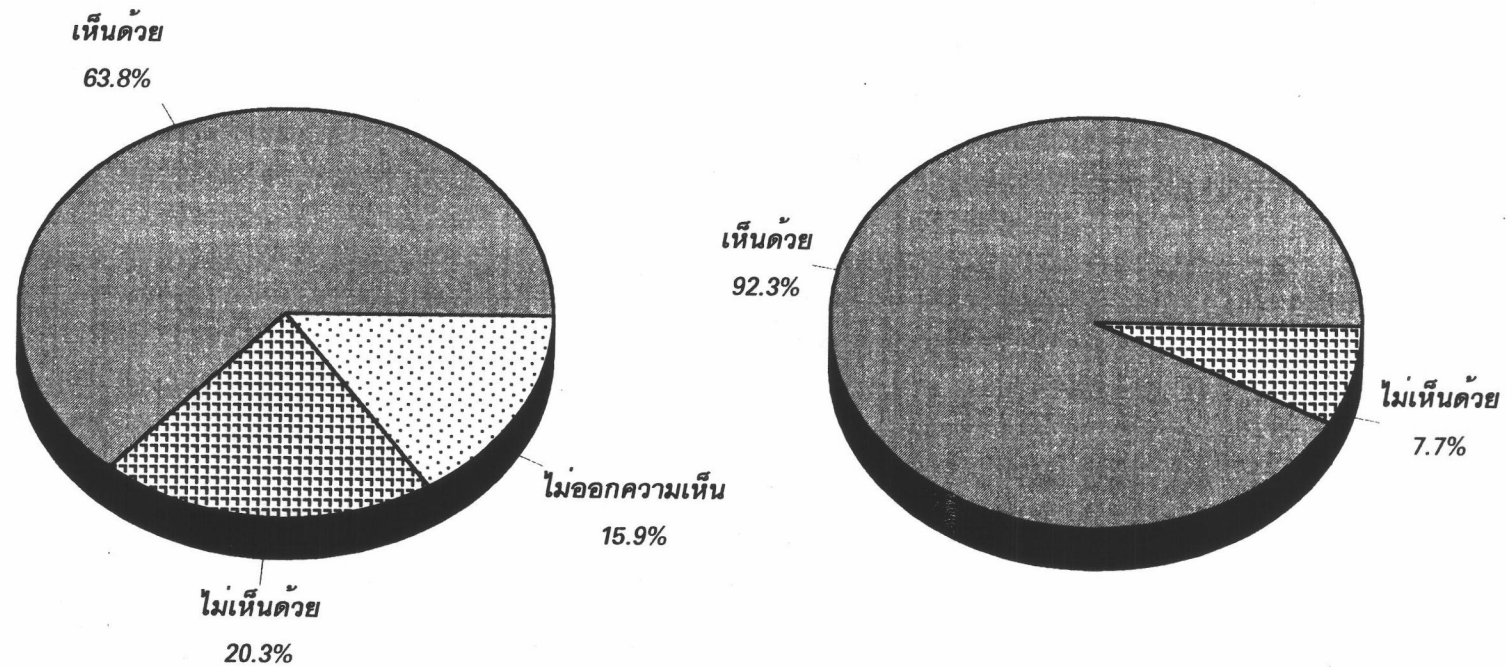
แผนภูมิที่ 5.8 ความเห็นเกี่ยวกับการให้บริการ CUSTODIAN SERVICE สำหรับตราสารหนี้และตราสารทุน

แผนภูมิที่ 5.9 ความเห็นเงินเกี่ยวกับการให้บริการสำหรับธุรกรรมแปลงสภาพสินทรัพย์เป็นตราสาร (SECURITIZATION)

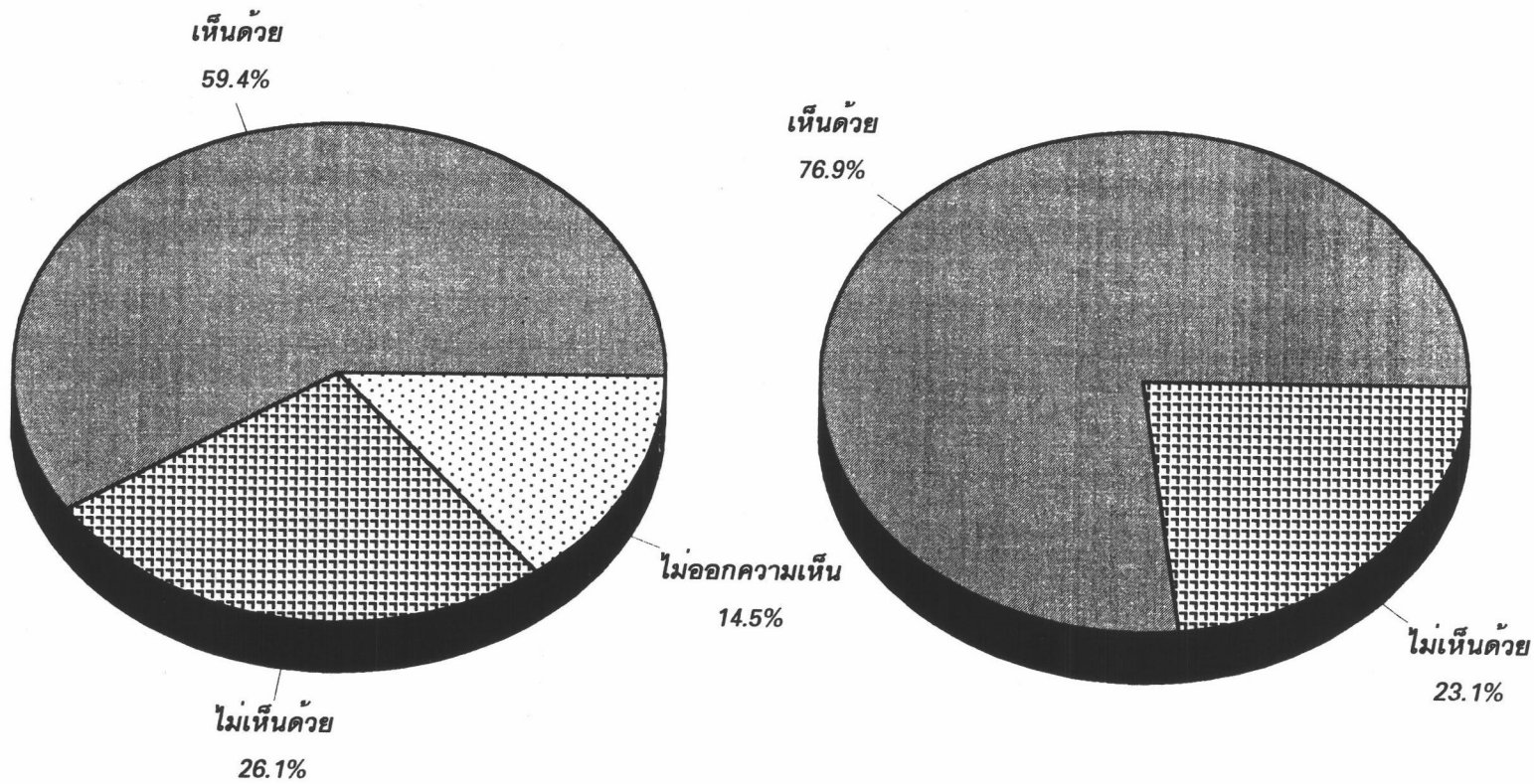
แผนภูมิที่ 5.10 ความเห็นเกี่ยวกับการให้บริษัทเครดิตฟองซิเออร์ ที่มีความพร้อมเปิดสาขาภายในประเทศ

สถาบันการเงิน

นักวิชาการและผู้บริหารบริษัทเครดิตฟองซิเออร์

แผนภูมิที่ 5.11 ความเห็นเกี่ยวกับการให้บริการบริหารอสังหาริมทรัพย์

สถาบันการเงิน

นักวิชาการและผู้บริหารบริษัทเครดิตฟองซิเออร์